

letnik XVIII - št. 8, september 2011

Glasilo občine Trzin

odsevi

Šola z nestrpnostjo čaka vrtec

Zdravnica se poslavlja

Hribarjevo leto

Počitniški utrinki

AKCIJA v IOC Trzin !!

Naši prvi kupci dobijo **UPORABNO DARILLO** ob:

- podaljšanju naročniškega razmerja
- sklenitvi novega naročniškega razmerja
- prehodu od drugega operaterja

Nudimo specialno **GPS** napravo,
vrhunske znamke **QSTARZ**,
za pohodništvo, kolesarjenje,...

pooblaščen posrednik za podjetje Mobitel d.d.
Telma trade d.o.o

Motnica 13
1236 Trzin
tel: 01 562 1586
fax: 01 562 1470
email: primoz.peternel@telma-trade.si

Obiščite nas in se prepričajte o naših kvalitetnih uslugah
odprto: ponedeljek - petek od 8.00 do 16.00

Dolgo, vroče, kar prevroče poletje

Počitniški dnevi so za večino le še spomin. Prinašajo nam nasmeh v misli, saj smo iz take snovi, da hitro pozabljamo težke trenutke. Tisto, kar je bilo mogoče hudo, počasi izgubi ostrino, lepa doživetja pa, čeprav jih je bilo lahko tudi malo manj, pa ostajajo in za sabo puščajo sled, ki nas navdaja z radostjo. Upam, da ste poleti preživeli dosti lepih, nepozabnih uric, da ste se spočili, nabrali novih izkušenj in moči, da ste se veliko smejali, odkrili nove svetove in mogoče tudi pošteno lenarili, tako da se zadovoljno vračate v ustaljene tire življenja.

Tudi jesen je čas novih začetkov. Ne ravno tako kot pomlad, ko se povsod poraja novo življenje, jesenski začetki so bolj povezani z dozorevanji in učenjem. Številni nadebudneži morajo takrat začeti obiskovati vrtec, drugi ponosno zakorakajo prvič skozi šolska vrata v svet učenosti, njihovi starejši bratje in sestre začenejajo pouk v srednjih šolah, tisti, ki so že skoraj odrasli, pa mogoče okušajo sladkosti življenja brucev ali dobijo prvo

zaposlitev. Začenjajo pa tudi drugi. Marsikje z novimi naložbami, številni podjetniki običajno čakajo na jesen, da začno, ko mine čas poletnega mrtvila, uresničevati svoje nove poslovne ideje. Veliko novega lahko prinese jesen.

Žal, ko prelistavamo časopise in poslušamo poročila, ugotavljamo, da čas dopustov letos najvišjim predstavnikom oblasti ni kaj dosti koristil. Še vedno imajo pregrete glave. Še naprej se prepirajo, preigravajo in obtožujejo. Nabirajo politične točke in bijejo brezkompromisne papirne vojne z nasprotniki. Dan za dnem prebiramo in poslušamo o goljufijah, krajah, prevarah, sojenjih in stečajih. Vodilni, ki so državo pripeljali v nezavidljiv položaj, pa, kot kaže, še vedno mislijo predvsem nase. Preprosto se ne znajo zamisliti nad posledicami svojega početja za celotno družbo in zaustaviti brezplodna trmogavljenja. Kot da bi se igrali kapitane na potapljaljočih se ladjah, hrbro stojijo na poveljniških mostovih, ko mrzli, razbesneli valovi vse višje goltajo njihove barke. Pravih idej za rešitev pravzaprav nimajo in jih niti ne skušajo najti. Razmišljajo le, kako bi vse skupaj lahko njim in njihovim somišljenikom še prineslo kakšen plus pred nasprotniki, pri tem pa pozabljajo na množice navadnih ljudi, ki jim ni do junaških umiranj na potopljenih ladjah, ampak bi radi imeli zase in za svoje potomce še kaj lepega od življenja.

Iz prvih popočitniških srečanj in pogovorov v Trzinu lahko sklepamo, da se tudi tu v glavah naših vodilnih ni prav dosti spremenilo. S te strani dopustniško poletje očitno ni imelo dosti učinka. Lahko zapišemo, da v občini pravzaprav ni bilo pravega mrtvila, saj se je ves čas kaj dogajalo. Najpomembnejše pa verjetno je, da je končno stekla gradnja novega vrtca. Sicer bi moral biti že odprt, ampak glede na podobne primere v državi smo lahko veseli, da tam gradbeni stroji zdaj zavzeto brnijo. O tem, kako razmišljajo in kaj se dogaja v glavah najvidnejših Trzincev, boste nekaj prebrali tudi v tej številki Odseva. Že zdaj vam lahko namignem, da je vse po starem. Škoda! Ampak življenje teče dalje in ta naša velika vas je prenesla že vse kaj hujšega.

Ste opazili, kako jesen počasi vstopa v deželo? Kako se počasi barvajo listi na drevju, kako se zjutraj že pojavljajo meglice in kako so noči po vročih dnevih zvezdnate in prijetne? Ob vseh nespodbudnih stvarih, ki jih slišite, berete in doživljate, si vzemite tudi trenutke zase. Poskusite najti kaj lepega, veselega v naravi ali pa v družbi najbližjih. Izplačalo se vam bo! V vsej naglici, s katero hitimo skozi življenje, enostavno pogosto spregledamo lepe stvari, ki nas obdajajo. Pa nam vendar lahko dajo moč, nas razveselijo in nagradijo. Poleti sem se potikal po svetu. Videl sem lepe stvari, a ko sem se vrnil, sem bil začuden, v kako lepem svetu živimo, in vesel. Niti ne zavedamo se, kako lepo zelen je Trzin. Kako zdravo je tu življenje in kako lepi kraji nas obdajajo! Naši predniki so dobro izbrali. Kako bomo ohranili in nadgradili njihovo dediščino našim zanamcem? V času, ko poslušamo in se vživljamo v norenje politikov, bi se morali zamisliti tudi nad tem. Naši predniki so nam deželico na sončni strani Alp zgradili in ohranili s trdim delom, trudom in premišljenostjo. Precej bolj so spoštovali Zemljo, po kateri hodimo, in ta jim je dala moč. Lahko so in smo obstali. Ni bilo lahko, a omogočili so nam boljše življenje, kot so ga imeli. Zdaj, ko se naš planet pregreva in ko našo visoko življenjsko raven ogrožajo krempilji svetovne krize, pa dopuščamo, da nam pozornost s pravih vprašanj preusmerjajo povzpetni, lakomni politiki, ki razmišljajo o tem, kako bi zase in svoje podrepnike nagrabili kar največ skupnega bogastva. Tisti, ki hočejo biti prvi na gnojišču, pa čeprav za njimi ostane pogorišče, zagotovo niso pravi za dobrobit naše, že malo izsušene deželice.

ODSEV glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Tjaša Banko, Brigita Crljenič, Tilen Hvasti, Zmago Knuplež, Zinka Kosmač, Matevž Kosterov, Frane Mazovec, Patricija Mušič, Miha Pavšek, Emil Pevec, Majda Šilar, Dunja Špendal in Jožica Valenčak

Foto: **Andrej Nemeč**

Tehnično urejanje in tisk:
grafex agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**
Reklamacije glede dostave Odseva:
Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasiló izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
oktobrsko
številko
oddajte
najkasneje
do

5. oktobra
2011

Slika na naslovnici
Velika pričakovanja
Foto: Zinka Kosmač

Urednik

Županov kotichek

Ena najpogostejše rabljenih besed v zadnjih treh letih je gotovo beseda kriza in v zvezi z njo še besedna zveza gospodarska recesija. Če že sami ne izgovarjamo in ne zapisujemo teh besed, jih vsak dan vsaj nekajkrat slišimo ali preberemo, največkrat seveda v različnih poročilih, od radijskih do časopisnih. Pa vendar je mogoče sklepati, da nam vse tisto, na kar te besede merijo, še vedno ni prišlo v zavest v zares ustrezni meri. O tem priča tudi početje politike na državni ravni, ki bi se že davno morala vsaj poskusiti poenotiti o ključnih nujnih odločitvah za to, da prepreči vsaj nadaljnje poglobljanje krize v Sloveniji, če že ni mogoče doseči, da bi se razmere začele izboljševati glede na to, da smo v zelo veliki meri popolnoma odvisni od tega, kako uspešno se bodo s krizo tudi v nadaljevanju spopadali v naših t.i. partnerskih državah (zlasti v Nemčiji) in seveda v EU ter še posebej znotraj

evrske skupine v celoti. Žal se včasih zdi, da slovenska politika v največjem delu krizo pravzaprav izkorišča kot dobrodošlo priložnost za zaostrovanje medsebojnih sporov, za obračunavanje zaradi starih zamer ipd. Žrtve tega prostega teka, ki smo mu priče v Sloveniji, in ki vedno bolj spominja na brezvladje in popolno odsotnost orientacije, smo v prvi vrsti državljani in tudi številna podjetja oziroma zaposleni v njih, ker se je v teh zadnjih letih samopašnost nekaterih lastnikov in menedžerjev samo še stopnjevala. Krizo pa seveda vedno bolj občutimo tudi po občinah, in prav v zadnjem času postaja jasno, da jo bomo že v naslednjem letu občutili še precej bolj kot že doslej.

Realno zniževanje občinskih proračunov

Prav v dneh, ko pišem ta prispevek, potekajo tudi z zakonom predpisana vsakoletna pogajanja med združenji slovenskih občin in ministrstvom za finance o višini t.i. povprečnine, na osnovi katere se bo določila višina primerne porabe za občine v letu 2012. Za lažje razumevanje naj povem, da povprečnina predstavlja nekakšno oceno, kolikšen znesek občina potrebuje za izvrševanje svojih predpisanih nalog glede na posameznega prebivalca občine s stalnim bivališčem v občini. Ko se povprečnina pomnoži s številom prebivalcev ob upoštevanju nekaterih dodatnih faktorjev, kot so število starejših od 65 let, število otrok, skupna dolžina vseh lokalnih cest in javnih poti v občini itd., dobimo znesek, ki predstavlja, po oceni države, zgornjo mejo primerne porabe v občini, in ta znesek mora občini zadoščati za vse tekoče stroške na področjih delovanja same občine (plače in materialni stroški), program otroškega varstva, stroški osnovne šole, stroški s področij socialne, kulture, športa in rekreacije, dela z mladimi, dela s starejšimi občani, stroški civilne zaščite in reševanja (tudi gasilstva), dotacije društvom, razne oblike pomoči in subvencij gospodarskim subjektom, urejanje vseh zadev s področja prostorskega načrtovanja itn. Ostali del proračuna, ki se polni iz drugih virov, ki pa pod udarom krize tudi vedno bolj presihajo, mora občina v celoti nameniti za financiranje lastnih investicij in za investicijske transfere javnim zavodom ali po potrebi tudi javnim podjetjem, katerih ustanoviteljica ali soustanoviteljica je (šola z vrtcem, knjižnica, zdravstveni dom, JKP Prodričnik, JKP Centralna čistilna naprava ipd.).

Pogajanj o povprečnini se, kot že nekaj zadnjih let, udeležujem tudi pod-

pisani kot član predsedstva Skupnosti občin Slovenije. Povsem jasno je, da bodo občine v letu 2012 deležne manjših prilivov tako za pokrivanje stroškov s področja primerne porabe kot tudi za investicije. Odprto je le še vprašanje, ali bo zmanjšanje v celoti šlo na račun povprečnine ali v celoti na račun investicijskih sredstev, kar bi precej bolj prizadelo manj razvite občine kot razvite, ali se bo skušalo zmanjšanje razporediti deloma na povprečnino in deloma na investicijska sredstva. V pogajanjih skušamo pogajalci občin doseči predvsem to, da bi država (Vlada RS, Državni zbor) pristala na začasni suspenz določenih nalog in iz njih izhajajočih stroškov, ki jih zakonodaja nalaga občinam, saj drugače občine preprosto vseh nalog ne bodo mogle izpolnjevati ali pa se bodo morale celo dodatno zadolževati. Žal pri ministrstvih, ki pripravljajo zakone, s katerimi država nalaga naloge občinam, ni veliko posluha za te predloge in tako se tudi letos, kot že vsa leta, vrtimo v začaranem krogu. Število nalog in višina stroškov, ki jih prinašajo te naloge, pa tudi v zadnjem času samo še naraščata, ker država skuša ob težavah z lastnim proračunom prevaliti izvajanje določenih nalog na občine. Tako so, recimo, občinski redarji v zadnjem času dobili čez 30 novih nalog, zdaj skušajo prenesti na občine nekatere dodatne naloge s področja inšpekcij, za občine so se s sprejemom novega Zakona o zemljiški knjigi povečali stroški zemljiškoknjiznih vpisov, tudi stroški postopkov prostorskega načrtovanja vrtoglavo naraščajo, ker država predpisuje, da je potrebno znotraj postopkov naročiti tudi razne dodatne študije, ki bi jih morala v resnici naročiti država (npr. poplavne študije ipd.).

Zategovanje pasu

Nauk zgodbe je preprost. V proračunu za l. 2012 bomo morali tudi v Občini Trzin opustiti financiranje nekaterih namenov, ki smo jih doslej še financirali, četudi morda ne v ravno zelo velikem obsegu. Gre zlasti za namene, ki ne izhajajo iz zakonskih obveznosti, čeprav jih občani pogosto jemljejo kot samoumevne. Gre za nekatere subvencije za razne namene tudi v zvezi s šolo ali z drugimi področji t.i. družbenih dejavnosti ali v zvezi z urejanjem okolice ipd. V večini primerov pa bomo morali preprosto ostati na isti ravni financiranja kot v letu 2011, čeprav se bo vmes seveda zgodila tudi inflacija. Na srečo bo, kot napovedujejo, vsaj ta tokrat minimalna (okrog 1 %).

Tone Peršak

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50

Številka faksa:
01/ 564 17 72

Uradne ure:
ponedeljek 8. – 14.
sreda 8. – 13. in 14. – 18.
petek 8. – 13.

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki
01/ 564 47 30.

Pogovor z županom občine Trzin g. Antonom Peršakom

Prizadevanja, da ne bi bilo novih zamud pri gradnji vrtca

Ko se začne novo šolsko leto, tudi v vrtce sprejemajo nove malčke. To se je letos v Trzinu tudi zgodilo, vendar naših najmlajših občanov niso sprejeli v novem vrtcu, kot je bilo napovedano, zato smo tokratni pogovor z županom naše občine g. Antonom Peršakom začeli o težavah pri gradnji novega vrtca v Mlakah.

Ali lahko pojasnite vzroke za prekinitve pogodbe z izbranim glavnim izvajalcem gradnje novega vrtca v Mlakah? Ali pričakujete, da bo po prekinitvi prišlo do kakšne tožbe? Kako se je novi glavni izvajalec lotil dela in kdaj pričakujete, da bo novi vrtec dokončan?

Do prekinitve pogodbe z izvajalcem, ki je bil izbran na podlagi javnega razpisa, je prišlo zlasti iz razloga, ker dela niti na ravni projektiranja niti na ravni izvajanja del na terenu niso potekala v skladu s terminskim planom, ki je bil del izvajalske pogodbe, poleg tega pa je prišlo tudi do zapletov v zvezi s skladnostjo projekta s projektno nalogo itd. Pogodba je bila po nizu sestankov, na katerih smo skušali doseči, da bi dela stekla tako, kot je bilo predvideno, prekinitvena na zahtevo Občine, vendar je bil potem sklenjen sporazum o prekinitvi ravno zato, da ne bi prišlo do tožb, ki bi lahko ustavile gradnjo vrtca tudi za celo leto, dve ali še za več let. To pomeni, da so bila že izvedena dela plačana, hkrati pa je bil s strani izvajalca za ta dela obračunan popust kot kompenzacija za penale, ki bi jih drugače Občina obračunala. S sporazumom sta se obe stranki zavezali, da druga proti drugi ne bosta več uveljavljali nobenih ukrepov, kot so tožbe, dodatni zahtevki ali kaj podobnega. Na ta način si je Občina omogočila takoj izpeljati novi postopek oddaje javnega naročila, ki ga je na podlagi postopka s pogajanjem prevzel glavni predvideni podizvajalec prejšnjega izvajalca, in tako so dela lahko stekla v nekaj tednih in, kot je mogoče videti na gradbišču, sedaj tečejo v pospešenem tempu. Vrtec bo predvidoma (osem oddelkov) vseljiv januarja, februarja, dva oddelka pa kak mesec kasneje.

V osnovni šoli ste urediličasne nadomestne prostore za vrtec. Število malčkov, ki čakajo na vrtec, pa se bo kmalu povečalo. Bodo morali počakati na dograditev vrtca? Prav tako bo zaradi številčnejše generacije v kratkem začelo primanjkovati prostorov za šoloobvezne otroke. Kako se boste lotili reševanja tega problema?

Trenutno so, kolikor vem, v vrtec vključeni vsi otroci, ki so 1. septembra izpolnjevali pogoje in so bili prijavljeni. Kot je znano, mora občina ustanoviti dodatni oddelek, ko število otrok, ki izpolnjujejo pogoje za vpis, doseže določeno minimalno število, ker ni mogoče, da bi že za enega ali dva dodatna otroka ustanovili nov oddelek, saj bi v tem primeru morala občina kriti plače vzgojitelja oz. vzgojiteljice in pomočnika ali pomočnice vzgojitelja/vzgojiteljice, kajti ne glede na število otrok v oddelku morata v

vsakem oddelku delovati tako vzgojitelj/vzgojiteljica kot tudi pomočnik ali pomočnica. Kaj takega pa iz razlogov razumnosti ni dopustno in tudi po zakonu ne dovoljeno. Po naših informacijah tolikšno število čakajočih otrok z izpolnjenimi pogoji za vpis še ne bo tako kmalu doseženo. Potrebno je tudi upoštevati, da se je število rojstev z lanskim letom že začelo zmanjševati.

Odbor za območje OIC je imel pred kratkim sestanek, na katerem so obravnavali možnost drugega vhoda in izhoda v OIC Trzin. Za kakšne možnosti gre in kdaj lahko pričakujemo, da bi se v cono lahko prihajalo ali jo zapuščalo po novem dostopu?

Gre za dve že znani možnosti: 1. Za drugi vhod/izhod preko območja med Mlakami in OIC Trzin, seveda z glavne ceste (štiripasovnice), ki bi bil enakovreden obstoječemu vhodu/izhodu. 2. Za možnost vhoda/izhoda, ki bi bil namenjen predvsem za osebni promet in bi potekal po trasi sedanje »divje« ceste, ki poteka čez zasebna zemljišča od izteka ulice Špruha do križišča na Dobravi pri Črnučah, kar je povezano tudi z našimi pogovori z Mestno občino Ljubljano, saj je del te ceste že na ozemlju MOL.

V obeh primerih pa so glavna ovira zelo težki pogoji za pridobitev potrebnih zemljišč, saj gre na obeh straneh za podedovane, zelo zapletene razmere (nedokončani dedni postopki, posebne zahteve lastnikov...).

Poleg tega pa si občina prizadeva uskladiti stališča z Direkcijo RS za ceste glede možnosti vsaj delne razširitve obstoječega vhoda/izhoda, kar bi omogočilo delno olajšanje razmer vsaj v času popoldanskih konic ob izvozi iz OIC Trzin.

Ali je res, da športno-rekreacijskega parka ni mogoče širiti, ker lastniki sosednjih zemljišč teh niso pripravljene prodati po predlagani ceni, in ali je res, da so v zgodbo o tistih zemljiščih vpleteni zaslužkarji, povezani s propadlim podjetjem Vegrad?

Res je. V preteklih letih je namreč prišlo do transakcij s temi zemljišči, ki so že ves čas v zasebni lasti, in so bila vedno tudi zelo visoko ocenjena, za katere občina ni vedela, in dejstva so trenutno takšna, da so zemljišča v lasti ene od Vegradovih hčerinskih družb in so, po vsej verjetnosti, danes del stečajne mase.

Pred kratkim ste na Občini zaposlili Matjaža Erčulja. Ali lahko pojasnite razloge za njegovo zaposlitev, kakšna dela opravlja in kako številna je zdaj občinska uprava?

Odgovor mora biti podan v dveh delih. To, da je sploh prišlo do razpisa delovnega mesta, je posledica sklepa, ki ga je sprejel

občinski svet na podlagi polemik o tem, ali naj Občina Trzin ima javni zavod za kulturo, izobraževanje, šport itd., kot jih imajo vse druge občine po Sloveniji, ali ne. Občinski svet je sprejel sklep, da se zavod ukine in na Občini zaposli oseba, ki bo izvajala večji del nalog, ki naj bi jih izvajal javni zavod (načrtovanje in organizacija občinskih prireditev s področja kulture, športa, izobraževanja, dela z mladimi, tudi turizma ipd., načrtovanje in skrb za sodelovanje z različnimi društvi – javni razpisi, pomoč društvom pri organizaciji njihovih prireditev in drugega njihovega dela ipd., izvedba nalog s področja sodelovanja z drugimi subjekti na teh

področjih, kot so razne državne službe, skladi ipd., sodelovanje z drugimi občinami na teh področjih, skrb za investicije na teh področjih idr.). Ko je bil razpis objavljen, se je poleg več deset drugih prijaviteljev prijavil tudi g. Erčulj, in ker je izpolnjeval vse zahtevane pogoje (stopnja izobrazbe, delovne izkušnje, izkušnje na teh področjih dela, poznavanje razmer v Trzinu idr.), je bil izbran. V izogib dodatnim vprašanjem naj takoj pojasnim še to, da je delovno razmerje sklenjeno za določen čas.

Vprašanja sem zastavljal Miro Štebe

Poročilo julijske seje Občinskega sveta občine Trzin

Občinski proračun prilagodili razmeram

Prvi dan v začasni igralnici vrtca

Čeprav se je za mnoge čas dopustov takrat že začel, so se trzinski občinski svetniki in svetnice 20. julija odločno lotili zadnje, predpočitniške seje občinskega sveta, ki je imela na dnevnem redu 9 točk s celo vrsto podtočk. Najprej so se lotili lanskoletnih poročil ustanov, ki so v pristojnosti občine. Poslušali in obravnavali so poročila predstavnikov Centralne čistilne naprave Domžale-Kamnik, Zdravstvenega doma Domžale, osnovnih šol Trzin in Roje, Knjižnice Domžale, Medbočinskega muzeja Kamnik in Glasbene šole Domžale. Pravzaprav vse te ustanove dobro delujejo, in ker je razen za osnovno šolo Trzin trzinska občina le solastnica oziroma soupravljalca z drugimi občinami, se je trzinski občinski svet lahko več ali manj zgolj seznanil s poročili o njihovem delovanju. Poročila so bila dokaj obsežna, svetniki in svetnice pa so se med razpravo zgolj seznanili z nekaterimi podrobnostmi delovanja ustanov, ki so jih obravnavali. Zagotovo največje spremembe doživlja centralna čistilna naprava v Študi, kjer so v preteklem obdobju spremenili lastniški sistem, v kratkem pa bodo začeli s temeljito prenovno in širjenjem njenih zmogljivosti, saj morajo do leta 2015 zadostiti strožjim zahtevam Evropske unije v zvezi s kakovostjo in temeljitostjo čiščenja odpadkov. Zaradi lažjega pridobivanja evropskih sredstev pa tudi zaradi gospodarnjšega delovanja čistilne naprave je zelo pomembno, da so nanjo priključili tudi kanalizacijska omrežja iz občin Moravče in Cerklje na Gorenjskem, skupaj z letališčem Jožeta Pučnika na Brniku. V zvezi s čistilno napravo je treba omeniti tudi to, da so v letu 2010 sprejeli manj industrijskih odpadkov, tako da se industrijska kriza in propadanje večjih podjetij na našem območju pozna tudi na tem področju. Zanimivo pa je, da to hkrati pomeni manjše onesnaževanje okolja.

Seja se je nadaljevala z obravnavo polletnega poročila o izvrševanju letošnjega občinskega proračuna. Ker so poročilo obravnavala že delovna telesa Občinskega sveta, po podanem poročilu ni bilo razprave, župan g. Anton Peršak pa je ob tem podal oceno o možnostih za uresničevanje občinskih načrtov v tem letu. Tudi na tem področju so opazne posledice gospodarske krize in usihanje denarja, zato bo v prihodnje treba še previdneje načrtovati in nekatere želje prestaviti na kasnejša obdobja. Občinski svet je

zadolžil župana in občinsko upravo, da naj si prizadevata najti in izkoristiti kar največ možnosti za sofinanciranje naložb v občini s pomočjo evropskih virov in državnega proračuna, upoštevata pa naj tudi možnosti financiranja iz drugih virov in tudi možnosti za javno-zasebno partnerstvo v skladu s predpisi države. Občinski svet je ob tem ocenil, da je v okviru obrazložitve polletnega poročila župana o gospodarjenju z letošnjim občinskim denarjem predstavljeni program večjih naložb Občine Trzin v obdobju 2011 do 2014 ustrezen. Ob tem Občinski svet ocenjuje, da je koncept trajnostnega razvoja občine smiselno dograditi s težnjami za učinkovito rabo energije in rabo obnovljivih virov energije, kar je tudi v skladu z novo usmeritvijo države.

Sledila je obravnava rebalansa letošnjega občinskega proračuna. Po novem naj bi prihodki občine v tem letu znašali 4.706.095 EUR, odhodki pa 5.588.168 EUR. Zaradi večjih stroškov kot prihodkov se občina v tem letu lahko zadolži za nekaj več kot 300.000 EUR, predvsem zaradi naložb v ceste (novogradnje in obnove), v objekte za šport in rekreacijo, nakup oz. gradnjo stanovanj ter naložbo v izgradnjo vrtca Žabica.

Sledila je redna točka vseh sej Občinskega sveta, pobude in vprašanja občinskih svetnikov. Udeležence seje je najbolj zanimalo dogajanje v zvezi z gradnjo novega vrtca, zato je župan pojasnil, kaj je pripeljalo do zamenjave glavnega izvajalca in kakšne bodo posledice zapleta. Govorili so tudi o izplačevanju sejin, košnji občinskih zelenic, razpisu za novo delovno mesto na Občini ter o roku razpisa za posodobitev Ulice Rašiške čete. Po skrajšanem postopku so nato sprejeli sklep o prenehanju Odloka o določitvi pomožnih objektov ter o dopolnitvi Odloka o ustanovitvi četrtne odbora za območje OIC. Sledile so volitve in imenovanja. Med razpravo je občinski svetnik Frane Mazovec opozoril, da naj bi bila v gradivu za sejo napisana velika nepravilnost, saj tam piše, da so bili do 5.7.2011, ko se je iztekel kandidacijski rok za zbiranje predlogov za člane delovnih teles Občinskega sveta, le predloge treh svetniških skupin, ki so v delovnih telesih že imele svoje člane, medtem ko naj bi druge svetniške skupine, ki do takrat še niso imele svojih predstavnikov v teh telesih, tega ne storile. G. Mazovec je zatrdil, da to ni res, saj so tri svetniške skupine na prejšnji seji županu dale dokument, s katerim so predlagale svoje člane v komisije in odbore. Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja jih tudi ni uradno še enkrat pozvala, da naj oddajo te predloge. Poudaril je, da je župan v roke dobil predloge, ki naj bi bili v skladu z volilnimi rezultati, vendar teh predlogov niso upoštevali v sklepih, ki so jih predlagali za sprejem na julijski seji. G. župan je pojasnil, da bi morali predloge formalno vložiti, volilna komisija pa naj bi svoj poziv poslala dvakrat. V nadaljevanju seje so prisotni svetniki in svetnice večinsko potrjevali spremenjene sestave delovnih teles občinskega sveta. Pred koncem seje pa so sprejeli tudi sklep o ustanovitvi novega Sosveta za varnost občine Trzin in Policijske postaje Domžale.

Miro Štebe

Šola z nestrpnostjo čaka na novi vrtec

September je čas, ki ga številni otroci pa tudi njihovi starši čakajo z velikimi pričakovanji pa tudi strahovi. Prvi dan v mesecu se spet oglasi šolski zvonec, in to pomeni veseli živžav, srečanja in spoznavanja z novimi in starimi prijatelji, seveda tudi nova spoznanja, učenje, nove naloge pa tudi nove stroške in skrbi. Vsako šolsko leto v osnovno šolo prinese kup novosti, največ o tem pa zagotovo ve ravnateljica, zato smo, čeprav je prav zdaj zelo zaposlena, go. Heleno Mazi Golob naprosili, da za naše bralce vseeno predstavi nekatere novosti v trzinski osnovni šoli.

Koliko učencev ste sprejeli v prvi razred osnovne šole in koliko malčkov v vrtec?

V prvi razred smo letos sprejeli 40 učencev, v vrtec pa 60 nadebudnežev. V šoli imamo tako letos 389 učencev, v vrtcu pa 230 otrok.

Ker novi, večji vrtec še ni zgrajen, ste morali urediti v šoličasne prostore za sprejem malčkov v vrtec. Kakšne so zdaj prostorske razmere v vašem zavodu? Ali že čutite stisko s prostori, saj so zdaj tudi v osnovni šoli številčnejši letniki otrok, tistih, ki so bili do zdaj v vrtcu?

Tako kot povsod po Sloveniji je povpraševanje po varstvu predšolskih otrok tudi v Trzinu praviloma vsako leto večje, kot so naše zmogljivosti. Prostorsko stisko v našem zavodu občutimo že dalj časa, saj so bile zaradi treh oddelkov vrtca, ki so v šoli, šolarjem odvzete že tri učilnice, lani pa je svoj namen izgubila tudi čitalnica, v kateri zdaj poteka pouk tujega jezika. Pravkar smo za potrebe 13. oddelka vrtca v igralnico preuredili še pisarno pomočnice ravnateljice, ki sedaj dela v prav nemogočih razmerah. Poudariti moram tudi, da niti prostori starega vrtca Žabica ne ustrezajo več spremenjenim normativom in standardom, tako da vsi skupaj komaj čakamo, da bo novi vrtec nared.

Kako ste izrabili šolske počitnice za obnovo, posodobitev prostorov in ali se na področju opremljanja šole lahko pohvalite s kakšno vidnejšo pridobitvijo?

Poletne počitnice vsako leto izkoristimo za generalno čiščenje in redna vzdrževalna dela vseh prostorov šole in vrtca. Letošnje šolske počitnice smo izkoristili predvsem za beljenje in obnovo parketa v treh igralnicah vrtca Palčica. Večjo investicijo je predstavljala reklamacijska zamenjava talne keramike v centralni kuhinji, saj obstoječa keramika ni izkazovala predpisane drsnosti. Proti koncu počitnic nam jo je za nameček zagodla še ena pozno-poletna nevihta, ki je rahlo poškodovala streho nad garderobo II. in III. triade – ravno dovolj, da nam je dodobra namočilo strop in odluščilo omet v garderobi. Tako smo tik pred začetkom pouka sanirali tudi to.

Kar zadeva nakup opreme, smo levji delež sredstev namenili 13. oddelku vrtca, večino sredstev, namenjenih opremljanju šole, pa smo vložili v informacijsko-komunikacijsko tehnologijo. Preko razpisa MŠŠ smo s sofinanciranjem Občine Trzin kupili dve interaktivni tabli, štiri projektorje in tri računalnike. Do konca kolesarskega leta nameravamo prenoviti še kabinet za naravoslovje, posodobiti razsvetljavo v nekaterih učilnicah in vse vhode v šolo opremiti z videokamerami. Precej nujna je tudi še ureditev dostopne poti pred vhodom v I. triado, saj ob deževnih dneh tam zastaja voda in otežuje vstop v šolo.

Kakšne pa so novosti pri delu šole in mogoče tudi v učnem procesu?

Kar nekaj vsebinskih novosti bodo v šolo prinesli Bela knjiga o vzgoji in izobraževanju, ki je izšla v juliju, in prenovljeni učni načrti, ki jih je sprejel Strokovni svet RS za splošno izobraževanje. Za vse predmete v 1. razredu so bili sprejeti novi učni načrti, ki upoštevajo razvojno stopnjo učencev in način učenja, primeren za otroke pri šestih letih starosti. Pomembni standardi znanja, kot npr. pisanje, branje, so naravnani na postopno in temeljito, pa tudi individualizirano pridobivanje znanja, kar pomeni, da je doseganje ciljev razdeljeno na celo prvo triletje, seveda za tiste učence, ki tak tempo potrebujejo. Učni načrti so prečiščeni zlasti z vidika odvečne faktografije, cilji pa so oblikovani tako, da posegajo na različna področja učenčevega razvoja - od čustvenega, preko socialnega, spoznavnega, gibalnega, moralnega. V nove učne načrte so vgrajene tudi različne metode in oblike poučevanja, ki naredijo pouk bolj raznolik in zanimiv, hkrati pa vključujejo metode in oblike poučevanja, ki so še posebej primerne za mlajše učence. Tudi v učnih načrtih za učence višjih razredov je še posebej velik poudarek na eksperimentalnem in problem-skem učenju. Učni načrti so pripravljani tako, da bo učiteljem in učencem ostalo dovolj časa za ponavljanje in utrjevanje snovi, za ustno preverjanje in ocenjevanje znanja, skratka več časa za pogovore in vzpostavljanje pristnejšega stika med učiteljem in učencem.

Kakšne obšolske dejavnosti ste pripravili za letos?

Letos smo že tako pestro ponudbo krožkov še razširili. Športnim navdušencem bomo kot novost ponudili krožek teeballa, ki je v bistvu za otroke prirejena različica bejzbola, in šolo smučanja v sodelovanju s Smučarskim društvom Trzin. Jezikovnim sladokuscem bomo ponudili fakultativni pouk španščine, logično razmišljajočim pa krožek logike. Prijavili smo se tudi v projekt Šah v vse slovenske šole, ki ga organizirata Svetovna šahovska organizacija FIDE in Šahovska zveza Slovenije ob podpori Ministrstva za šolstvo in šport. Poleg navedenega smo obogatili tudi nadstandardni

program šole, v okviru katerega bomo sedmošolcem »premierno« ponudili tridnevni tabor smučarskega teka na Pokljuki.

Se pri delu srečujete s kakšnimi težavami? Kakšne so potrebe šole, ki bi jih bilo potrebno čim prej na nek način rešiti?

Vse težave, ki nas pestijo pri delu, ustvarjalno pretvorimo v izzive in v skladu s tem potem delujemo. Kot sem že prej omenila, je v šoli ta trenutek največji problem prostorska stiska. Z otvoritvijo novega vrtca bo ta, upam, odpravljena, potem pa je največji zalogaj, ki nas čaka, zamenjava oken v starem delu šole, saj so obstoječa dotrajana in predstavljajo velikansko izgubo energije. Ko bo zgrajen novi vrtec, pa bomo za dostavo hrane malčkom v vrtcu potrebovali večje dostavno vozilo.

Kako se bo vaš Zavod v tem šolskem letu, razen na področju izobraževanja otrok, vključeval v življenje občine?

Šola in vrtec se trudita, da se čim bolj dejavno vključujeta v družbeno življenje občine, saj se zavedamo, da na ta način vzgajamo bodoče občane in občanke, državljanke in državljanke. Tako radi sodelujemo na večini prireditev v kraju in z vsemi trzinskimi društvi, ki si našega

sodelovanja želijo. Povezujemo se tudi širše - z različnimi organizacijami v regiji in na nacionalni ravni. Naša velika želja pa je povezati se tudi mednarodno, priložnost se nam obeta že v tem šolskem letu.

Miro Štebe

Slike s prvega šolskega dne, foto Zinka Kosmač

Projekt Šolski ekovrtovi

Manjkajoči vezni člen v vzgoji in izobraževanju za trajnostni razvoj je pomanjkanje živega stika otrok s pridelavo hrane in s procesi v naravi.

Trajnostna lokalna potrošnja in proizvodnja je eden ključnih elementov trajnostnega razvoja. Strokovnjaki menijo, da ima pri tem vodilno vlogo pridelava in potrošnja hrane. Prihodnje generacije, današnji otroci, se bodo glede tega soočale z velikimi izzivi, na katere pa jih žal ne pripravljamo ustrezno.

Danes mnogi otroci nimajo več predstave o tem, kako hrano pridelamo in da ta ne »raste na policah« v trgovinah. Vse več otrok in mladih veliko časa preživlja v »virtualnih svetovih« za računalnikom in izgublja stik z resničnostjo. Mestni otroci ne vedo več, kako »nastane« hrana. Otroci na podeželju, ki to izkušnjo morda še imajo, pa večinoma nimajo ustreznih izkušenj s sonaravno-ekološko pridelavo, ki jo bomo zaradi okoljskih in zdravstvenih izzivov morali vse bolj uveljavljati.

Posledica je tudi to, da na takšen način prikrajšani otroci in mladi hrane ne cenijo več, da ne poznajo posledic, ki jih intenzivna pridelava in prireja ter dolgi transporti povzročajo okolju in zdravju. Zaradi pomanjkanja tega zavedanja pa bodo kot odrasli le težko postali odgovorni in okoljsko osveščeni tudi kot potrošniki.

Prav zato smo se na OŠ Trzin odločili, da pristopimo k projektu »Šolski ekovrtovi« ter v okviru vrtičkarskih krožkov uresničujemo zastavljene cilje.

S projektom želimo prispevati k izboljšanju izobraževanja in vzgoje mlade generacije za uveljavljanje trajnostnega razvoja družbe. Šolski ekovrt lahko pomaga otroke vzgajati v solidarnosti in prepoznavanju pomena sodelovanja ne le med človekom in naravo, temveč tudi med ljudmi samimi.

Učitelji in vzgojitelji večinoma nimamo možnosti, da bi otroke učili in vzgajali skozi opazovanje procesov v naravi, na vrtu, polju ali v sadovnjaku, ali pa takšna priložnost pride le nekajkrat na leto preko naravoslovnih dni. Za razumevanje narave in procesov pridelovanja hrane pa je pomembno, da lahko dogajanje spremljamo nepretrgoma, skozi več letnih časov in razvojnih faz živih bitij oziroma ekosistemov.

Projekt Šolski ekovrtovi pa omogoča prav to.

Načrtovali in oblikovali smo svoje šolske ekološke vrtove, ki so postali izkustvena praktična podpora izobraževalnega procesa. Povezali smo se v nacionalno mrežo, ki zagotavlja izmenjavo izkušenj in podporo delovanju.

Pri izvajanju projekta nam pomaga švicarski partner FiBL s svojim bogatim znanjem in izkušnjami, s primeri dobre prakse v Švici ter s finančno podporo v okviru švicarskega prispevka razširjeni Evropski uniji.

Nancy Vake, mentorica vrtičkarskega krožka

**Trženje oglasnega prostora
v glasilu Odsev:**

grafex agencija

t: 041 617 927

Poletne počitnice 2011 z DPM Trzin

V Društvu prijateljev mladine Trzin smo tudi v času letošnjih poletnih šolskih počitnic organizirali počitniško varstvo s številnimi aktivnostmi za trzinske osnovnošolce. Z najmlajšimi smo se družili prvi julijski, 4. do 8.7., in zadnji avgustovski teden, med 22. in 26.8.

Program je obsegal veliko druženja, zabavnih iger, športnega udejstvovanja na igrišču šole, obisk Arboretuma Volčji Potok, gusarsko zabavo in dvakratno kopanje na domžalskem bazenu.

Skupaj smo odkrivali čare polpozabljenih iger, skakali ristanc, se zabavali ob risanju in igranju velikanske talne igre, narisali smo jo na tla in kamne, v ustrezne barve pobarvali kar s kredami, igrali smo človek, ne jezi se, si kradli zemljo, nismo pa pozabili niti na ustvarjalno plat skupnih uric. Kdor je želel, si je lahko izdelal razglednico s poletnimi motivi, naredil kaj uporabnega iz das mase, se preizkusil v slikanju na keramične ploščice... V arboretumu smo si vzeli čas za krajši naravoslovni del dnevnega obiska in reševali učne liste, si ogledovali drevesa in zbirali njihove liste. Kot pravi preučevalci smo jemali vzorce trave, prsti in vode, hranili race in požrešne krape, dovolj časa pa smo namenili tudi sladolednim radostim in prostemu času, to je igrarijam na čudovitih igralih tamkajšnjega igrišča. Nismo pa izpustili niti ogleda poletnih razstav metuljev, kaktusov in orhidej. Gusarsko zabavo sta nam priredila strašni gusarski kapitan in njegova pomočnica, in zelo smo se zabavali ob njihovih norčijah, vsi skupaj pa smo

uganjali gusarske vragolije. Vrhunec zabave je bil gotovo iskanje gusarskega zaklada in merjenje moči med trzinskimi gusarji in kapitanom. Čofotanje in vodne igre na domžalskem kopališču so bile pa sploh vredne poletnih spominov. Spušcanje po toboganu, škropljenje, skakanje v vodo in počitek v senci mogočnega drevesa ob bazenu so nas napolnili z energijo in nam vlili obilo moči za pričetek novega šolskega leta.

Ob slovesu smo tako lahko sklenili le, da se kmalu spet vidimo!

Daša Ložar, DPM Trzin

Zabavne in kreativne delavnice tujih jezikov za učence od 1. do 9. razreda

DPM Društvo prijateljev mladine Trzin bo tudi v šolskem letu 2011/2012 organiziralo skupaj z OŠ Trzin DELAVNICE TUJIH JEZIKOV.

NAMEN:

Učencem bi radi skozi igro, ustvarjanje in pogovor približali tuje jezike in jim olajšali nadaljnje učenje.

CILJI ZA PRVO TRIADO:

Učili se bomo osnovnega predstavljanja samega sebe, pozdravljanja, štetja, poimenovanja barv, živali, letnih časov, naučili se bomo povedati nekaj o svoji družini, koliko smo stari ipd...

Učenci prve triade na tečajih še ne pišejo, zato svoje znanje utrjujejo ob igrinah in pesmicah, ki so dovolj preproste, da so zanimive, hkrati pa so strukturirane tako, da omogočajo sistematično utrjevanje novega znanja.

Na koncu tečaja bomo z otroki pripravili predstavitev za starše, otroci pa bodo prejeli tudi diplomu o uspešno opravljenem skoku v svet TUJEGA jezika.

CILJI ZA DRUGO IN TRETJO TRIADO:

Na tečaju učenci spoznajo bistvene slovnične strukture, s katerimi znajo izražati svoje želje, pričakovanja in nekatere prepovedi. Pridobijo višje govorne spretnosti in se zmorejo sporazumevati o preprostih vsakodnevnih opravilih ter se lahko znajdejo na krajših družabnih srečanjih, kjer se govori tuj jezik. Naučijo se sestavljati kratka besedila in preprosta osebna pisma.

Prijava do 23. 9. 2011 !!!

Prijave zbiramo na mateja.chvatal@gmail.com ali 031/522-822 (dpm trzin - mateja), začetek delavnic bo ZADNJI TEDEN V SEPTEMBRU. Vsi prijavljeni boste prejeli vse pomembne in-

formacije na vaš email naslov. PLAČILO NA TR DPM: 02305 – 0092086041.

35-urne delavnice bodo vodile strokovno usposobljene mentorice, potekale bodo 1x tedensko 1 uro od 26. 09. 11 do 10. 6. 12, v skupinah bo največ 8 učencev, glede na predznanje bodo 2-3 stopnje učenja – začetna, nadaljevalna in višja. Cena posamezne delavnice je 80 EUR, plačljiva ob prijavi ali na TR DPM Trzin, Mengeška 22, 1236 Trzin: 02305 – 0092086041.

Tuji jeziki so naslednji:

ANGLEŠČINA, mentorici Daša Ložar in Sara Koleš

Termini bodo znani na podlagi prijav.

ITALIJANŠČINA, mentorica Sara Koleš

Termini bodo znani na podlagi prijav.

RUŠČINA, mentorica Daša Ložar

Termin bo znan na podlagi prijav.

PRIJAVNICA:

Prijave zbiramo na email: mateja.chvatal@gmail.com ali 031/522-822 (Mateja-DPM)

Vsi prijavljeni boste prejeli vse pomembne informacije na vaš email naslov. **V prijavi navedite naslednje podatke:**

Ime in priimek otroka, ter razred:
Telefon /GSM staršev/e-mail:

DELAVNICA TUJEGA JEZIKA:
PREDZNANJE: (ali je že ho dil na katero delavnico)

Predlogi, mnenja...

Ivan Hribar – karizma ljubljanskega župana

Ivan Hribar se je rodil 19. septembra 1851 v Trzinu očetu Franu in materi Mariji.

Dan pred izidom te številke Odeva je minilo 160 let od rojstva Ivana Hribarja, med drugim ljubljanskega župana, ki je vodenje mesta prevzel leta 1896. Karizma najboljšega župana še danes označuje njegovo osebnost. Minilo je tudi sedem desetletij od njegove smrti, saj je svoje devetdeset let dolgo življenje tragično končal s samomorom v Ljubljani.

Ivan Hribar se je rodil 19. septembra 1851 v Trzinu očetu Franu in materi Mariji. V družini je bilo šest otrok. Ivan je bil bolehen otrok, imel je težave z božjastjo, vendar se je bolezen umirila po romanju k sv. Valentinu na Limbarski gori. Večkrat so se selili, saj je bil oče prekupčevalec s posestvi.

Že pred šolanjem je bilo znano, da je Hribarjev fant nadarjen. Iz mengeške šole je v Ljubljani lahko takoj preskočil v drugi razred nižje gimnazije. V drugem razredu se je v njem že prebudila nejevolja, da poteka pouk v nemškem jeziku. Zaradi obtožb se je v šoli precej zameril, in je iz šole izstopil. Nato se je vpisal na višjo gimnazijo v Novem mestu. Tu je poleg šolskega dela začel prevajati iz nemščine, hkrati pa inštruirati slabše dijake. Obenem se je učil ruščine, nosil je surko, suktnjo, ki so jo nosili slovansko usmerjeni ljudje v ilirskem gibanju, imel pa je tudi dolge lase. Ta njegova usmeritev ni ostala skrita in mnogim iz profsorskega zbora ni bila povšeči. Sredi šeste gimnazije je ponovno izstopil.

Šolanje je nameraval nadaljevati v Mariboru, a se mu je namera izjalovila. Anton Tomšič, prvi urednik Slovenskega naroda, ga je tedaj priporočil glavnemu zastopniku Banke Slavije v Ljubljani. Dobil je prvo zaposlitev in s tem se je začela dolgotrna povezanost Hribarja s to banko. Delal

je v zastopstvu banke v Ljubljani, Pragi, Brnu, na Dunaju in v Trstu, leta 1876 pa je prevzel ravnateljstvo omenjene banke v Ljubljani. S tem je prevzel položaj, ki ga je sicer dajala le univerzitetna diploma. Manjkajočo izobrazbo si je sam pridobil ob rednem delu. Zbolel je za jetiko. Med drugim se je zavzemal, da bi ostajal kapital na domačih tleh. Bil je med ustanovitelji Mestne hranilnice ljubljanske in ljubljanske kreditne banke.

Začela se je njegova politična pot, med drugim pa je bil v vodstvu slovenske liberalne stranke. Zavzemal se je za povezavo s slovanskimi državami. Bil je poslanec v ljubljanskem občinskem svetu, deželnem in državnem zboru. Leta 1890 je prejel diplomu častnega meščana mesta Ljubljane, saj se je neizmerno zavzemal za komunalno posodobitev mesta, 7. maja leta 1896 pa je prevzel tudi župansko krmilo Ljubljane.

Izjemno uspešno dolgotrno župansko kariero je začel 7. maja 1896, to je leto dni po potresu.

Njegova prizadevanja za razvoj Ljubljane so trajala vse do šeste izvolitve za župana, a ga po štirinajstih letih županovanja cesar Franc Jožef leta 1910 ni več potrdil na to mesto. Kot župana so ga namreč obtožili, da naj bi bil kriv za protinemške demonstracije leta 1908 v Ljubljani. S tem se je končala njegova izjemno uspešna in dolgotrno županska kariera, med katero je kranjsko prestolnico Ljubljano preobrazil iz »dolge vasi« v moderno srednjeevropsko mesto, kar zaradi potresa leta 1895 nikakor ni bila lahka naloga.

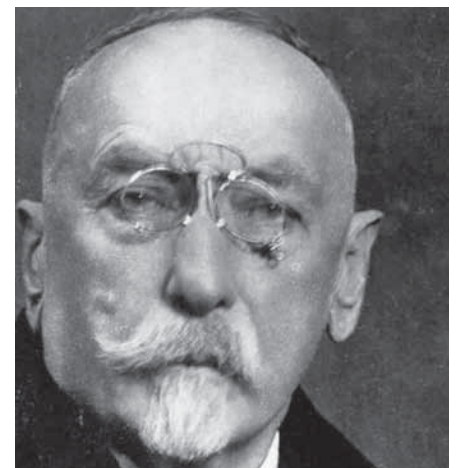
Ob začetku prve svetovne vojne so ga obtožili veleizdaje in ga sprva zaprli v policijske zapore v Ljubljani. Po umiku obtožbe so ga pregnali v Abtenau na Salzburško. Ko se je po štirih letih vrnil v Ljubljano, se je takoj vključil v vrtnice političnih dogodkov. Leta 1919 je postal poslanik in polno-

močni minister nove države Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v Pragi. Vendar ga je ves čas vleklo v domovino, tako da je leta 1921 prevzel mesto pokrajinskega kraljevega namestnika za Slovenijo. Različni dogodki so vplivali, da je marca 1923 sam odstopil s te funkcije in s tem v bistvu končal politično kariero.

Ivanu Hribarju pripada posebno mesto pri ustanavljanju univerze v Ljubljani, saj je bil, kot je sam dejal, njegov življenjski cilj njena ustanovitev. Petnajstega februarja 1941 je bil promoviran za častnega doktorja prava na ljubljanski univerzi. Hribar je imel številne prijatelje med slovenskimi kulturnimi delavci, narodovo samozavest je skušal dvigniti s postavitvijo spomenikov slovenskim zaslužnim možem. Bil je publicist, v mladosti je tudi pesnikoval. V policijskem zaporu in v izgnanstvu se je naučil toliko francoščine, da je prevajal La Fontaina. Prav tako se je naučil večine slovanskih jezikov, prevajal pa je tudi iz italijanščine. Zanimal ga je gospodarski napredek Slovenije, navdušil se je nad japonskim gospodarskim čudežem. Uspešen model je želel prenesti v Slovenijo, kajti v prvi vrsti je bil Slovenec.

Hribarja je hudo prizadela odločitev Jugoslavije, da je leta 1941 pristopila k trojnemu paktu, kapitulacija jugoslovanske vojske in razkosanje Slovenije pa sta ga strla. Skoraj devetdesetletni mož je videl prostovoljno smrt kot edini izhod.

Znameniti ljubljanski župan je leta 1928 izdal dve knjigi s skupnim naslovom Moji spomini. »Razdelil sem jih na dve dobi,« pravi Hribar. »Prva obsega obdobje od leta 1853 do 18. avgusta 1910. Dan kasneje so mi naznanili, da cesar Franc Jožef ni potrdil moje šeste izvolitve za ljubljanskega župana. Drugemu delu svojih spominov

Cesar Franc Jožef ga 19. avgusta 1910 ni več potrdil za župana.

Karikatura Ivana Hribarja

sem dal naslov: Osvobojevalna doba.« Prva knjiga zajetnih Hribarjevih spominov je ponovno izšla leta 1983 pri Slovenski matici, druga pa leto kasneje.

Vasilij Melik, zgodovinar, ki je za ponatis pripravil Hribarjeve spomine, je o njem zapisal: »Bil je nemiren duh, ki ni mogel zdržati brez dela in gibanja. Njegovo sodelovanje je bilo dinamično in ustvarjalno: povsod je imel predloge, načrte, izredno voljo do dela. Zelo je bil ponosen na to, da se je vse življenje opiral na lastne moči in na lastno delo. Doživel je mnogo uspehov in časti, pa tudi veliko udarcev in porazov, ki jih je prenesel s svojo energijo in optimizmom.«

Ivan Hribar se v prvi knjigi, Moji spomini, v veliki meri spominja svojega dela na ljubljanskem magistratu. »Prevzem županskega urada mi je omogočil, da udeležujem svoja načela,« piše. »Prvo moje delo je bilo, da odpravim z magistrata še one ostanke nemškega uradovanja, ki se je bilo do tedaj še ohranilo. Ne vem zakaj, toda iz birokratizma ali kakšnega drugega nagiba je ostala še navada, da so uradniki, ki niso samo imeli toliko narodnega ponosa, da bi bili vedeli, kaj je nasproti županu narodne stranke njihova dolžnost, le-temu poročali v nemščini. Takrat se je z uradi zunaj dežele dopisovalo večinoma v nemškem jeziku.«

Na mestnem magistratu je po njegovem ustoličenju zavladal čisto nov duh. »Občevanje med uradniki in med mano je sčasoma postalo prav pristrčno in se je vršilo izključno v slovenskem jeziku,« pravi ljubljanski župan. »Da se to enkrat za vselej ustanovi ter onemogoči kakemu uradniku sklicevati se na dosedanjo prakso, v kateri se je bilo včasih pozabilo na dr. Zarnikov predlog iz leta 1882, sem deloma sam sestavil, deloma pa sem dal sestaviti nov opravični red, v katerem je bila slovenščina določena za izključni notranji uradni jezik mestnega magistrata.«

Župan Ivan Hribar se je držal načela, da je čas denar, in v tem duhu ni nikdar rad videl, če so stranke, ki so prihajale na magistrat po uradnih opravkih, morale pred pisarniški vrati čakati, »kdaj se bo poljubilo priti uradniku vršiti svojo dolžnost«. Zato je predpisal, »da mora vsak uradnik med določenimi uradnimi urami biti v svojem uradu navzoč. Spočetka so nekateri uradniki to uredbo smatrali za slepo nabasano puško. Da jih poučim o zmoti tega pojmovanja, sem začel zjutraj hoditi ob osmih od pisarne do pisarne. Kjer nisem našel navzočega uradnika, sem na pisalno mizo položil svojo posetnico. V nekaj dneh je uradni stroj že deloval redno in točno.«

Portret Ivana Hribarja je v letih 1920 do 1926 ustvarila Ivana Kobilca.

»Sicer pa sem uradnikom sam dajal dober vzgled,« se pohvali Hribar. »Mnogokrat sem prihajal že ob petih zjutraj v pisarno. Šesta jutranja ura pa je bila skoraj redno moja začetna uradna ura. Ker sem hotel biti o vsem poučen, se je pogosto zgodilo, da sem domov odhajal šele ob desetih zvečer. To je na magistratno osebje vplivalo tako znamenito, da so magistratni uradi kmalu zasloveli zaradi točnosti in hitrosti uradovanja.«

Ves čas, odkar je stopil v javno življenje, se je v ustnem občevanju z deželnimi predsedniki in cesarskimi uradniki posluževal izključno slovenskega jezika. »Slutilo se mi je že davno, ko sem videl, kako malo ponosa imajo v tem oziru naši ljudje in kako moške, ki so uživali največje zaupanje naroda, pred katerim so se obnašali kot neizprosni radikali, kakor hitro pridejo v stik s kakim s. kr. človekom, pozabljajo, da so Slovenci in se jim samo po sebi zdi umevno, da morajo z njim govoriti po nemško,« je zapisal v prvi knjigi Moji spomini.

Med prvimi zadevami, ki se jih je lotil takoj po izvolitvi, je bila ustanovitev mestne višje deklinške šole, »... kajti vedel

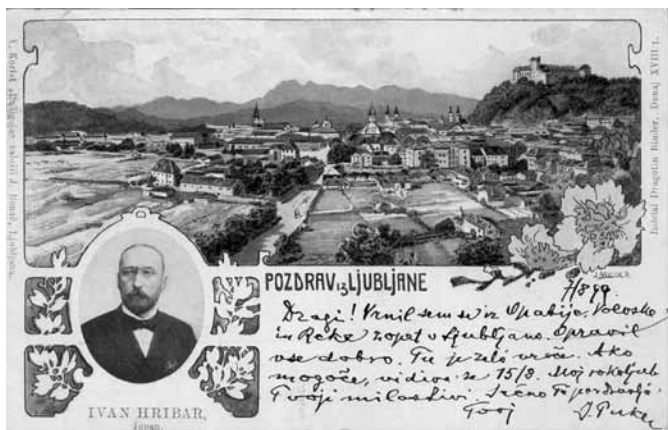
sem, da če je ne ustanovi mesto, ne stori tega noben drug faktor. Srce me je peklo, ko sem videl, kako one ljubljanske ženske, ki se prištevajo boljšim rodbinam, odnosno izobraženstvu, skoraj brez izjeme nemškutarijo. Višja deklinška šola je bila pod ravnateljstvom dr. Lovra Požarja odprta že v jeseni leta 1896.«

Ivana Hribarja so zelo motile dvojezične ulične table. »Zato sem občinskemu svetu že nekaj let pred tem predlagal, naj se nadomestijo s samo slovenskimi,« piše. »Ta predlog, čeprav soglasno sprejet, se ni mogel izvršiti, kajti nemški del prebivalstva se je proti njemu vedno pritoževal pri deželni odboru, ki je bil zadnja instanca v tej zadevi in je dosledno odločal proti enojezičnosti ljubljanskih uličnih tabel. Po prvi odločbi deželnega odbora sem dal, da mu zadostim, napraviti nove dvojezične hišne table, na katerih je bil zgoraj slovenski napis, spodaj pa nemški, v velikosti 6:1. Po uradnem štetju je bilo šest sedmin slovenskega prebivalstva. Naravno, da je zaradi tega bil slovenski napis jako velik, nemški pa tak, da se ga je s prostim očesom le prav od blizu zmoglo prebrati. Ta rešitev je bila pravična. V nemških krogih je zbudila seveda besnost in silno nejevoljo pri vladi. Baron Hein mi je očital, da se iz Nemcev norčujem. Obmolnil pa je, ko sem mu odvrnil, da nemški napisi sploh niso potrebni; če že morajo biti, pa da je le pravično, da se napravijo v takšni obliki, da bodo od daleč kazali razmerje slovenskega prebivalstva do nemškega.«

Med drugim je veliko skrbi posvečal zdravstvenim razmeram v mestu. »V tem oziru sem imel srečo, da mi je ob strani stal zelo inteligenčen, po mravljinčje marljiv fizik dr. Ivan Kopřiva,« se spominja Hribar. »Komisije, ki so leta 1895 pregledale stavbno stanje ljubljanskih hiš, so poklicale mestnemu magistratu v spomin tako

Ljubljanski magistrat

Razglednica Ljubljane s Hribarjevo podobo iz leta 1899.

imenovane kanale v odprtih uličicah, za katere do tedaj večina mestnih prebivalcev in menda večina uradnikov mestnega magistrata sploh vedela ni. To so bile ozke odprte uličice med dvema hišama, zakrite spredaj z visokim zidom tako, da se je zdelo, kot da se hiši dotikata. V te uličice so bile speljane straniščne cevi. Odločil sem se odpraviti te uličice. Te odločitve se je najbolj razveselil mestni fizik. Toda zbala sva se, da utegne stvar pri hišnih posestnikih zbuditi odpor, zato ker jim povzroči veliko stroškov. Tu nama je prišla na pomoč višja sila. V Trstu se je tedaj pojavila kolera in to priložnost sem izrabil za sestavo zdravstvenih komisij, ki so pregledale vse hiše. To sem utemeljil s pretečo nevarnostjo kolere, in učinek je bil popoln. Mahoma se je preuredilo do sto stranišč, zlasti vsa javnemu zdravstvu nevarna stranišča po gostilnicah in kavarnah.«

Odprava skupnih uličic je pokazala, kako je za zdravstveno stanje kakšnega mesta pomembna dobra kanalizacija. Ivan Hribar pravi: »Zato sem se lotil tudi le-te in naročil splošni kanalizacijski načrt. Po tem načrtu, ki je slonel na splakovalnem sistemu, so se potem zidali vsi kanali. Teh je bilo zelo veliko, kajti vsako leto sem dal v proračun velike zneske za razširitev kanalskega sistema. S stroški za kanalizacijo se je v zdravstvenem smislu naredilo zelo veliko. Kakor kanalizacijo, smatral sem v zdravstvenem oziru tudi za zelo potrebno, da se primerno izboljša način odvažanja smeti, vendar je v tem času prispela moja nepotrđitev.«

Prešernov trg nekoč, ko je še vozil tramvaj.

Pri sestavi zazidalnega in razširitvenega načrta je veliko pozornosti posvečal ureditvi javnih trgov in zapisal: »Bil sem popolnoma prežet od novodobnega higienskega nauka velikopotezne komunalne politike, da so javni trgi pljuča mest in zato za bodoči razvoj neobhodno potrebni. Vsak večji trg naj bi dobil lep nasad, da bi vabil okoliške mestne stanovalce in nudil njihovim očem prijetno razvedrilo.«

Kasneje se je zavzemal za ureditev ljudske kopeli v Kolodvorski ulici in mestne ubožnice v Vodmatu. Pomembno prelomnico v razvoju Ljubljane pomeni elektrifikacija. »Ob nastopu županskega urada sem našel uvedbo električne razsvetljave v pripravljalnem stadiju,« pravi Hribar. »Za to sem se zanimal že precej dolgo. Vedel sem, da je elektrika na zmagovitem pohodu in sem zato zelo pospeševal delo elektrarniškega odseka, tako da je bilo mogoče mestno elektrarno odpreti že 1. januarja 1898. Po dograditvi elektrarne sem začel misliti na električno cestno železnico in sem zaradi nje stopil v stik s tvrdko Siemens&Halske. Pogajanja so hitro napredovala. Odsek je tudi tako vztrajno posloval, da smo nekajkrat – samo zato, da se delo ne prekine – seje prenesli za magistrata v Auerjevo gostilnico zato, da so se posvetovanja opravila tudi med večerjo. Izvoščki pa nad električno cestno železnico niso bili nič kaj navdušeni.«

Podoba Ljubljane z začetka 20. stoletja

To je samo drobec iz številnih nalog, ki jih je uresničil župan Ivan Hribar. V svojem dolgem življenju je doživel dva huda udarca. Prvi je bil 19. avgusta 1910, ko ga cesar Franc Jožef ni več potrđil za župana, drugi pa 18. aprila 1941, ko je po napadu na Jugoslavijo storil samomor v znak protesta proti italijanski okupaciji. Devetdesetletni Hribar se je vračal s sestanka z italijansko upravo, ki mu je ravno ponudila županski položaj Ljubljane. Hribar tega ni hotel sprejeti, ker bi s tem dal delno legitimacijo italijanski okupaciji, in je raje izbral smrt. Zavrit v jugoslovansko zastavo je skočil v Ljubljano.

Ljubljanski župan Ivan Hribar je 16. maja 1905 podpisal pogodbo o nakupu gradu, ko je Ljubljana postala lastnik mogočne stavbe.

Zapustil je poslovilno pismo z verzi iz Krsta pri Savici pesnika Franceta Prešerna: Manj strašna noč je v črne zemlje krili, kot so pod svetlim soncem sužni dnovi.

Primož Hieng

Kipar Mirsad Begić si je Ivana Hribarja zamislil in upodobil v trenutku, ko je prejel pismo, s katerim je dobil cesarjevo podporo za obnovo popotresne Ljubljane.

Doprsni kip Ivana Hribarja stoji pri vhodu ljubljanske Univerze.

Trzin najbolj delovna občina

Občine se glede na razmerje med številom delovno aktivnih prebivalcev v občini, zaposlitve in številom delovno aktivnih v občini prebivališč delijo na bivalne in delovne občine. Po podatkih Statističnega urada RS je večina občin v Sloveniji bivalnih, le okrog 8 odstotkov pa je izrazito delovnih. Med temi najbolj izstopa naša občina.

Med izrazito delovnimi občinami so še Nazarje, Ljubljana, Šempeter – Vrtojba, Celje, Zreče in Maribor.

V izrazito delovnih občinah je delovno aktivnih prebivalcev, ki v posamezni občini samo delajo (ne pa tudi prebivajo), za več kot 16% več od tistih, ki v teh občinah hkrati delajo in prebivajo. Bivalnih občin pa je približno 85 %. Izrazito bivalnih je nekaj manj kot 40. Med njimi so občine Sveti Tomaž, Sveti Andraž v Slovenskih goricah in Trnovska vas. Vse tri omenjene občine so iz podravske statistične regije.

Med statističnimi regijami sodi med izrazito delovne le osrednje slovenska regija. Zasavska statistična regija sodi med zmerno bivalne in je hkrati občina, ki je imela največjo razliko med delovno aktivnim prebivalstvom po prebivališču in delovnem aktivnem prebivalstvu po delovnem mestu.

(vir STA)

Turistično društvo Kanja Trzin v sodelovanju z
Občino Trzin vabi na
SREČANJE S TRZINSKIMI ROJAKI,
ki bo v soboto, 1. oktobra 2011

Program srečanja:

ob 10.30 sprejem in dobrodošlica pred
Centrom Ivana Hribarja, Trzin, Ljubljanska cesta 12/f in

ogled razstave v avli CIH in kolaža s posnetki Trzina
v dvorani Marjance Ručigaj

ob 12.30 turistični ogled Trzina,

ob 14.30 dalje druženje v gostilni Pr' Narobet,
Mengeška cesta 37.

Vabljeni naši trzinski rojaki, njihovi sorodniki, člani TD
Kanja Trzin, občanke in občani!

Informacije in prijava preko tel. 01 564 47 30, v CIH in
info@td-trzin.si

Navezanost je bila obojestranska

Številne Trzinke je zagotovo presenetila novica, da na novo delovno mesto odhaja dosedanja »trzinska« zdravnica dr. Eva Cedilnik Gorup, ki je med našimi občani, še zlasti tistimi, ki so jo obiskovali v ambulanti, pridobila dosti naklonjenosti. Pred njenim odhodom se nam je zdelo prav, da se dogovorimo za krajši poslovilni pogovor s simpatično zdravnico.

Čeprav vas številni Trzinci kar dobro poznajo kot »našo, trzinsko« zdravnico, vas vseeno prosim, da nam kaj več poveste o sebi, da se po svoje predstavite našim bralcem. Ali ste se za to, da boste zdravnica, odločili že v otroštvu? Kakšna je bila Eva kot otrok? Znano je, da se za zahtevni študij medicine odločijo predvsem nadpovprečno nadarjeni dijaki?

Za medicino sem se dokončno odločila šele na dan, ko smo v srednji šoli izpolnjevali prijavnice za fakulteto. V osnovni šoli sem res bila odličnjakinja, v srednji šoli pa že malo manj – še sreča, da smo imeli v mojih časih še sprejemne izpite...

Imate družino s tremi otroki in zahteven poklic, delovni čas v izmenah, dežurstva, stalno izobraževanje itd. Kako vse to uskladite in ali kljub dolgoletnim izkušnjam vseeno kdaj pa kdaj prinesete svoje delo v mislih in mogoče tudi čustvih tudi domov?

Načelno se da vse uskladiti, vendar se mora družina veliko prilagajati. In potem se vprašaš, ali je to res tisto pravo – ko otroci govorijo o izletu in se izkaže, da »je to takrat, ko tebe ni bilo, mami.« Res pa je, da smo to vsi vedeli, ko smo šli v ta poklic! Mnogokrat, še posebej kadar kaj ne gre gladko, gre delo z mano domov. Mislim, da to velja za večino zdravnikov. Včasih pride do konflikta ali pa se pregled konča in veš, da nisi opravil tako, kot bi bilo treba, ali pa celo ugotoviš, da si naredil napako. Takrat to ni samo ena neprespana noč...

Trzinci smo si že od nekdaj, še zlasti pa po tem, ko se je naselje zelo povečalo, želeli, da bi imeli v kraju tudi svojega zdravnika. Ko so načrtovali Center Ivana Hribarja, so vanj umestili tudi prostore za zdravstveno ambulanto, manjkal je le zdravnik. Kako ste prišli prav vi v to občinsko ambulanto, ki sicer deluje v sklopu Zdravstvenega doma Domžale?

Čisto po naključju. Končevala sem sekundariat in vedela, da želim nadaljevati v družinski medicini. Ko sem krožila še v porodnišnici, sem spoznala specializantko, ki je prej delala kot zdravnica splošne medicine v Domžalah in o zdravstvenem domu pripovedovala same lepe stvari. Spremljala sem razpise, pojavil se je razpis za zdravnika v ZD Domžale, pa sem se prijavila.

Smo manjša občina in zato je tudi pacientov manj, kot to zahtevajo predpisi, pa vseeno, koliko pacientov imate trenutno? Skrbite tudi za bolnike v domu starejših občanov?

Trenutno je pri meni vpisanih okrog 1500 bolnikov, nekaj kartotek pa še čaka na vpis. Da, pokrivam tudi dom starejših občanov v Trzinu, s čimer zapolnim »primanjkljaj« bolnikov v ambulanti.

In kakšni smo trzinski bolniki, smo zahtevni, nepotrpežljivi? Še zlasti me zanima, če smo nagnjeni k kakšnim posebnim zdravstvenim težavam?

Zdravstvene težave pač težko primerjam, ker imam izkušnje samo s Trzinci! Ne bi rekla, da naša populacija bistveno izstopa iz slovenskega povprečja. Pohvaliti pa je treba tiste, ki skrbijo za svoje zdravje. Ne vem, ali veste, da je Trzin ena od občin, kjer je odziv na program Svit (program za preventivo raka črevesja) v Sloveniji največji.

Mislim, da prav gotovo niste nadpovprečno zahtevni ali nepotrpežljivi. S sestro Marto Kravos sva si vsekakor prizadevali, da bi delo teklo čim bolj gladko, s čim manj čakanja in čim bolj udobno za bolnika. Včasih to uspe, včasih pa ne. Sicer pa, če se uspemo o težavah pogovoriti, se da marsikaj razrešiti.

Kaj ste pri delu v trzinski ambulanti pogrešali? Kaj bi se dalo še popraviti, izboljšati?

Veliko nam pomeni, da lahko laboratorijske rezultate pregledujemo prek računalnika. To je naše delo vsekakor poenostavilo, bolnikom pa tudi nekoliko olajšalo preiskave. Še toliko lažje bo, ko bo enkrat prišel v uporabo elektronski karton, kar pa ni stvar Trzina ali zdravstvenega doma Domžale, temveč zdravstvene politike, na katero pa res ne moremo vplivati.

Kar pa se tiče same ambulante, bo verjetno prej ali slej treba povečati prostor za kartoteke. Pa še to, v idealnem svetu bi imeli dodaten prostor za prevozovalnico oziroma drobne posege, ki bi jih lahko opravili ambulantno. Tako pa je v sestrski sobi včasih kar prostorska stiska. No ja, saj potem pa vseeno večino opravimo...

Lahko zapišemo, da smo se Trzinci, odkar ste bili naša zdravnica, na vas kar navezali. Vedno smo kar z nestrpnostjo čakali, da pride "naša zdravnica", pa naj bo to s porodniške ali z različnih izpopolnjevanj. Zdaj odhajate. V življenju se pač dogajajo spremembe, pogrešali vas bomo, hkrati pa vam iz srca želimo srečno na novi življenjski poti! Mogoče nam lahko izdate, kam vas bo vodila pot in mogoče tudi veste, kako bo poskrbljeno za vašega naslednika?

Naslednika že iščejo z razpisom in neposrednimi stiki, natančnejših novic pa še ne vem. Jaz pa odhajam v Zdravstveni dom Vrhnika, en dan v tednu pa bom delala tudi na Katedri za družinsko medicino Medicinske fakultete Univerze v Ljubljani. Vem pa, da bom pogrešala Trzinke, saj gre navezanost tudi v drugo smer! Predvsem pa se moram zahvaliti za vse prijazne besede, ki sem jih bila deležna, ter za vašo potrpežljivost in razumevanje, kadar ni šlo vse gladko.

Dunja Špendal

Spet živahno v Centru aktivnosti Trzin

20. t.m. bodo spet začeli izvajati različne dejavnosti Centra aktivnosti Trzin. Umik aktivnosti je objavljen na oglasni deski centra in na spletni strani www.dom-pocitka-menges.si/sl/centeraktivnostitrzin.

Vsi, ki si želite prijetne družbe, zanimivih dejavnosti in popestritve jesenskih dni, VABLJENI!

Katarina Pezdirc
Center aktivnosti Trzin

vodi do številnih, mogočnih zgradb, palač, sakralnih objektov.. Postavljeno je na kole in menda se vsako leto potopi za kakšen centimeter.

Invalidi iz Domžal smo izstopili z ladje, si najprej ogledali kanale, most vzdihljajev, gondole, ki morajo biti enako opremljene in enakih barv - po predpisih. Trg sv. Marka, še vedno najbolj obiskan trg na svetu. Potem bazilika svetega Marka z bizantinskimi kupolami, na eni strani je zvonik pred Doževo palačo, v kateri je nekdanji beneški vojvoda. V pritličju stavbe je bilo 18 celic, zapor za najhujše zločince. Zaliv svetega Marka, na drugi pa stolp z uro, ki je razdeljena na 24 delov namesto 12. In piazzetta dei Leoncini, ime ima po rdečih marmornatih levih, ki pa niso originalni, saj je le te vzel Napoleon. Severni del trga omejuje Procuratie Vecchie, nekoč uprava Beneške republike, na južnem delu nekdanja administrativna stavba Procuratie Nuove. V pritličju obeh pa se vrstijo arkade s trgovinami in kava bari. Stolp sv. Marka je najvišja stavba v mestu (98,60 m) in je statusni simbol mesta. Pa narodna knjižnica Marciana z okoli 750.000 knjigami.

Veliko zanimivega in lepega smo si ogledali. Vsekakor pa ne bomo pozabili številnih različnih beneških mask. Izlet v celoti je bil nekaj posebnega, zanimiv in tudi naporen, predvsem zaradi množice ljudi - gneče.

Da smo invalidi MD Domžale v stalnem gibanju, potrjuje dejstvo, da že pripravljamo izlet na Dunaj. Seveda bo to lepo mesto obiskalo le prib. 50 invalidov. Nam pa so najbolj všeč enodnevni izleti, a cene so za marsikoga težko dostopne, zato planiramo tudi druge možnosti druženja invalidov iz Domžal, Moravč, Mengša, Trzina in Lukovice.

Martina Lampret

Študentski klub Domžale

Za energičen in znanja poln začetek

Tridelno sago Kopalkanje 2011 je vsega skupaj obiskalo okoli 2500 zadovoljnih obrazov.

Novo šolsko leto se začenja in staro študijsko zaključuje. Dijaki so že zasedli šolske klopi hramov učenosti, študenti še krpajo luknje starega leta. Vsi pa polni vtisov in nove energije stopajo k novim dogodivščinam in govorijo, sanjarijo in gnetejo spomine preteklega poletja. Energija zato kar uhaja iz horizonta ... A ne za dolgo, v Študentskem klubu Domžale zaradi tega v začetku jeseni pripravljamo ogromno in še več raznovrstnih dejavnosti – športne, kulturne, zabavne in izobraževalne. Vse dostopne še tako tankemu žepu, v kolikor se seveda včlaniš v Klub ali vsaj podaljšaš članstvo. To narediš tako, da prineseš potrdilo o vpisu v naše prostore in tam izpolniš prijavo. Ko si naš član, pa imaš skoraj neomejene možnosti koriščenja takšnih in drugačnih ugodnosti. Poglej si jih na spletni strani www.studentski-klub.si. Tam te čakajo tudi fotografije s tridelne poletne sage elektronskih ritmov na domžalskem bazenu – Kopalkanje 2011, kjer je poleg odličnih elektronskih ritmov po zraku letela tudi kopica žog, blazin, obročev, rač in ostalih napihljivih predmetov, ki so pestrili dogajanje v vodi. Vsekakor je zadeva vredna ogleda. :-)

Se vidimo!

Ana Strnad

Beltek ve, kako na Kopalkanju to gre.

Študentski klub Domžale vsem dijakom želi uspešen in smeha poln začetek novega šolskega leta, prav tako pa drži pesti za vse študente, ki jih še čakajo zadnji izpitni cukrčki.

Krajevna organizacija Društva izgnancev Slovenije Domžale

Greste z nami na Koroško ali v Malo Nedeljo?

Pa smo spet nazaj, bi lahko zapisali po krajšem poletnem odmoru, v katerem, upamo, ste si odpočili in nabrali novih moči. Veseli smo, da vas lahko povabimo, da se skupaj z nami odpeljete v soboto, 24. septembra 2011, na Koroško, kjer bodo Korošci prvič organizirali spominsko slovesnost ob 70-letnici prvega izгона Slovencev v drugi svetovni vojni.

12. oktobra 2011 pa bomo na tradicionalnem jesenskem izletu spoznali BIOTERME v Mali Nedelji in se ustavili tudi ob drugih zanimivostih in znamenitostih v tem delu

naše domovine. Nekaj prostih sedežev je še, pokličite 070 706 346.

Hkrati vas obveščamo, da bodo uradne ure Krajevne organizacije Društva izgnancev Domžale od 1. septembra 2011 dalje vsak ponedeljek med 9. in 10. uro v prostorih Občinskega združenja borcev za vrednote NOB Domžale v Domžalah, na Ljubljanski cesti številka 34. Veseli bomo, če se boste oglasili. Prijetne prve jesenske dni!

D. I.

Poletja je nepreklicno konec

Pa smo na koncu poletja. Bilo nam je hudo, ko je sonce neusmiljeno pripekalo z modrega neba brez enega oblaka. Potem pa je prišla nevihta in poletje vzela s seboj. In rekli smo, samo da je konec, vročine seveda. Nastopil je september, ko se lahko nadejamo znosnejših temperatur, za poletno jutranje zalivanje pa se rože zahvaljujejo z bujnim cvetenjem. In če se potem zmerno topli sončni dnevi nadaljujejo še vsaj za kak teden v indijsko ali babje poletje, smo lahko srečni. Delo na vrtu nam je spet postalo užitek, namesto z zalivanjem bomo sedaj polno zaposleni s pobiranjem in shranjevanjem pridelkov. September je čas, ko se vse, česar ne porabimo takoj, pripravlja in shranjuje za zimo. Pa naj bo to zelenjava, sadje ali zelišča.

Za zgodnje spomladanske barve bomo poskrbeli že zdaj s sajenjem okrasnih čebulic, med katerimi so najbolj priljubljeni prvi krokosi in seveda narcise in tulipani. V tem času se s podtaknjenci razmnožuje tudi vrtnice, da sta v naslednjem letu ponos in veselje še večja.

V tem času so bile letos že desetič zapovrstjo poslikane tudi rože pri domovih in lokalih.

In ker je letos okrogla obletnica delovanja in ocenjevanja komisije za urejenost kraja, je bil sklep upravnega odbora TD Kanja, da se v tem letu pregleda urejenost okolice pri krajanah, ki vsa leta skrbijo za lep in urejen ter prijazen izgled naše občine. Podelitev priznanj bo kot vsako leto konec novembra, ko je že po tradiciji slabo vreme. In kot se za takšno obletnico spodobi, si prizadevamo pridobiti sponzorja, ki bo s simboličnimi darili obdaroval naše dolgotrajne prijatelje.

Dunja Špendal

Trzinci tudi na dnevih narodnih noš v Kamniku

Letošnji dnevi narodnih noš v Kamniku od 3. do 11. septembra so potekali pod okriljem Srca Slovenije, zato so svoje turistične zmogljivosti in zanimivosti na stojnicah s promocijskim gradivom predstavljale tudi občine, ki so vključene v to združenje. Posamezna turistična društva in občine so svoje kraje predstavljale s prospekti in drugimi predstavitvenimi materiali, z značilnimi jedmi, Trzin pa so predstavljali tudi rezbarji in vezilje, ki delujejo v sklopu Turističnega društva Kanja Trzin.

Trzinci so sodelovali tudi na osrednji prireditvi, to je na že 41. povorki narodnih noš, ki je bila v nedeljo popoldne. Med kar 2300 v najrazličnejše noše odetimi udeleženci povorke je bila tudi dokaj močna zasedba trzinskih narodnih noš, ki so se pokazale v gorenjski, belokranjski in prekmurski noši, precej pozornosti pa

je bila deležna tudi konjska kočija s harmonikarjem, saj je tudi letos v Kamnik s svojim dobrovoljčkom pripeljal »trzinski kočijaž« Franc Florjančič. Letošnja povorka je potekala pod naslovom Odsevi oblačilne mode v nekdanjem oblačenju. V prvem delu povorke so tako poskušali prikazati, kako je moda vplivala tudi na noše v posameznih obdobjih in pokrajinah. Prav zaradi takšnega pristopa je bila povorka zelo raznolika in je bilo manj kot običajno gorenjskih narodnih noš, ki so nekakšen simbol slovenske noše. Nošam iz tako rekoč vseh predelov Slovenije in zamejstva so se priključile tudi noše iz sedmih drugih držav. Čeprav je bilo tokrat zelo vroče, se je izplačalo ogledati povorko, organizatorji pa so poskrbeli tudi za celo vrsto drugih spremnih prireditev in tudi za zabavo, ki se je nadaljevala do poznih ur.

MŠ

Skrb za okolje

O invazivnih tujerodnih rastlinah, ki so se ustalile in se širijo na območju naše občine, smo v julijski številki Odseva že pisali. Zakaj torej še en članek na to temo in zakaj je zatiranje in odstranjevanje invazivnih rastlin tako pomembno?

V prvi vrsti zato, ker ustalitev in širjenje tovrstnih rastlin ogroža obstoječe ekosisteme, habitate ali vrste. Zaradi širjenja takšnih vrst se zmanjšuje število raznolikih samoniklih rastlinskih vrst, ki so v našem okolju doma. Zaradi invazije tujerodnih vrst, ki vztrajno in agresivno izpodrivajo domače samonikle vrste, so le-te ogrožene do te mere, da bodo sčasoma izumrle. **Ohranitev biotske raznovrstnosti je naša obveza pri dediščini, ki jo bomo pustili zanamcem!**

Kot drugo, invazivne rastline predstavljajo škodo v kmetijskem gospodarstvu, saj zmanjšujejo pridelek, predvsem pa strokovnjaki opozarjajo na zdravju škodljivo ambrozijo. Da je rastlino potrebno zatirati, je konec julija preteklega leta odločil minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano z izdajo Odredbe o ukrepih za zatiranje škodljivih rastlin iz rodu *Ambrosia* (Ur. list RS, št. 63/10).

Imetniki zemljišč, na katerem rastejo škodljive vrste **ambrozije**, so dolžni odstraniti škodljive rastline s koreninami vred ali odstraniti njihov nadzemni del na način, da se škodljiva rastlina v tej rasti dobi ne obraste več, nato pa to zemljišče opazovati do konca rastle dobe. Odstranitev škodljive rastline se lahko izvede tudi na stroške imetnika zemljišča.

Vse občane in občanke prosimo, da preverijo, ali imajo katero od navedenih rastlin na svojem zemljišču in ustrezno ukrepajo. Ambrozijo je potrebno zatirati, kot to določa uredba. Nekatere izmed opisanih rastlin so že lokalno invazivne, pri nekaterih se njihova vsiljivost v našem naravnem okolju šele začneja. **Storimo vse za to, da te rastline ne uidejo našemu nadzoru!**

Pelinolistna žvrklja ali ambrozija (*Ambrosia artemisiifolia* L.), je ena najbolj **alergenih** rastlin.

Rastlina je dejansko plevel, ki se zaraste na zapuščenih in neobdelanih površinah. Največ je najdemo na nezaraslih površinah ob cestah, železniških progah, ob bregovih rek in potokov, na zapuščenih njivah, itd. Cveti od konca julija do konca septem-

bra, odvisno od vremenskih razmer. Rastlina zraste v višino od 1,0 do 1,5 m. Steblo je pokončno, razvejano ter poraslo z gostimi dlačicami. Cvetovi so v obliki grozdastega socvetja na vrhu stebela in stranskih vej. Ena rastlina lahko proizvede celo več kot 60.000 semen. Le-ta lahko z vetrom prepotujejo celo razdalje, večje kot 100 km, v zemlji pa ostanejo kaliva celo več kot 30 let.

Orjaška zlata rozga (*Solidago gigantea*)

Orjaška zlata rozga je trajnica, visoka od 30 do 280 cm. Steblo je v celoti olistano, razvejano le v socvetju in po vsej višini golo. Je zelo nezahtevna vrsta, kar se tiče rastišč. Ima zelo dolge in trpežne korenike, ki prezimijo in služijo razmnoževanju, saj iz njih poganjajo novi in novi nadzemni poganjki. Na ta način tvori goste sestoje, lahko celo s preko 150 poganjki na kvadratni meter. Majhni delčki korenike se hitro ukoreninijo in zasnujejo nov sestoj. Cveti v tem letnem času. Z mest, kjer uspevajo sestoji orjaške rozge, je izrinjena vsa avtohtona (domorodna) flora. Glede na pogostost orjaške zlate rozge možnosti za njeno popolno odstranitev praktično ni. Širjenje manjših, lokalno razširjenih sestojev bi lahko zaustavili s košnjo in odstranjevanjem rastlin še pred cvetenjem. Z redno in pravočasno košnjo se sčasoma izčrpajo zaloge hranil v koreninah in s tem rastline propadejo. Košnja vsaj dvakrat v koledarskem letu (maja in avgusta) več let zapored lahko zelo zmanjša gostoto sestoja zlate rozge.

Japonski dresnik (*Fallopia japonica*)

To so dva do tri metre visoki grmi, ki zrastejo iz podzemnih delov vsako vegetacijsko sezono, pozimi pa nadzemni deli odmrejo. Podzemne korenike, ki se zelo razrastejo in lahko segajo več metrov stran od prvotne rastline, prezimijo. Če rastlino kosimo, iz njenih korenin na različnih mestih vsakič znova poženejo nova stebela. Odstranjevanje te rastline je dolgotrajen proces, ki zahteva kar nekaj potrpljenja. Redno moramo kositi, puliti nove poganjke in izkopavati korenike, odpadne dele rastline pa moramo posušiti in sežgati. Če jih bomo nepremišljeno odvrgli, se bo rastlina zarasla na novi lokaciji.

Žlezava nedotika (*Impatiens glandulifera*)

Žlezava nedotika je do 2 metra visoka rastlina, katere prvotna domovina je Indija. Cveti v juliju in avgustu, uspeva na vlažnih tleh. Je enoletnica, ki se razmnožuje s semeni.

Navadna amorfa (*Amorpha fruticosa*)

To je zelo razvejana okrasna rastlina, ki v višino pogosto zraste 2 do 3 metre. Brez težav prenaša tudi daljša obdobja suše. Rastlina ima izredno sposobnost prilagajanja, saj raste tudi na kamnitih in z zemljo osiromašenih tleh. Razmnožuje se s semenom.

Octovec (*Rhus typhina*) ali limonadno drevo

je dekorativna, a tudi vsiljiva rastlina, ki jo opazimo na okrasnih vrtovih še zlasti v začetku poletja. V tem času drevo oblikuje atraktivno piramidasto temno rdeče socvetje. Po nekaterih podatkih so plodovi in listi octovca strupeni, čeprav ga v njegovi prvotni domovini, vzhodnem delu Severne Amerike, Indijanci poznajo kot pomembno zdravilno zelišče. Korenine tega drevesa so plitke in zelo razvejane, saj so od drevesa oddaljene tudi do pet metrov. Iz korenin poganjajo nove in nove rastline, ki jih odstranjujemo z redno košnjo in puljenjem.

Deljenolistna rudbekija (*Rudbeckia laciniata* L.)

je rastlina, ki jo najdemo ob rekah in na vlažnih gozdnih robovih. Raste v strnjjenih sestojih, posamezne rastline zrastejo v višino tudi 2 m in več. Nadzemni deli se pred zimo posušijo, spomladi iz korenike zraste nova rastlina.

Laška repa (*Helianthus tuberosus* L.)

Laška repa (tudi topinambur) izvira iz Severne Amerike, tako kot njena bolj znana sorodnica sončnica. Najdemo jo na okrasnih vrtovih, do 3 metre visoko laško repo pa opazimo v septembru in oktobru na vlažnih predelih in ob rekah. Je trajnica, ki ima pod zemljo podolgovate gomolje.

Mnogolistni volčji bob (*Lupinus polyphillus*)

izvira iz Severne Amerike. V Evropo so ga zanesli v 19. stoletju kot okrasno rastlino. Kasneje so ga uporabljali za utrjevanje cestnih in drugih brežin ter za bogatitev tal z dušikom. Tvori lahko goste sestoje in izpodrine domače vrste. Volčji bob je strupen, če ga jemo, rokovanje z rastlinami pa ni nevarno. Na traviščih zmanjšuje vrednost krme in je strupen za živino. Zatiramo ga tako, da ga pulimo, kjer se pojavljajo večji sestoji, pa redno kosimo preden rastline cvetijo in plodijo.

Enoletna suholetnica (*Erigeron annuus*)

je agresiven plevel, ki so ga konec 17. stoletja v Evropo prinesli iz Severne Amerike. Izpodriva domorodne vrste in povzroča škodo v kmetijstvu. Slabša kvaliteto paše, saj je njena krmna vrednost nizka. Ponekod že množično prerašča travnike. Zatiramo ga tako, da ga pulimo in večkrat na leto kosimo, dokler se rastlina ne izčrpa.

Vika Kreča,
Občina Trzin

Tudi trzinski taborniki del svetovnega dogodka na Švedskem

Od 27. julija do 7. avgusta je v Rinkabyu na Švedskem potekal že 22. svetovni skavtski jamboree. Dogodka, ki poteka vsaka štiri leta, se je udeležilo 39 000 tabornikov/skavtov iz več kot 150 držav iz vsega sveta. Slovensko odpravo je sestavljalo 261 članov Zveze tabornikov Slovenije in Združenja slovenskih katoliških skavtov in skavtinj iz rodu Skalni tabor Domžale in čete Trzinske skerce. Tabora sva se udeležili tudi Katja Schoss in Ula Dremel.

Pred samim jamboree-jem je imela slovenska odprava organizirano daljše popotovanje do Švedske. Na poti smo si ogledali Berlin, København, preživeli dva zabavna dneva na švedskem otoku Väsarö, ki ga je švedski kralj podaril skavtom, in nazadnje prestolnico Stockholm.

Geslo jamboreeja je bilo »Simply scouting«, kar pomeni »Preprosto taborništvo/skavtstvo«, In res je celoten 12-dnevni tabor minil

v tem duhu. Spoznavali smo nove prijatelje, kulture, jezike...in se vsi skupaj udeleževali različnih modularnih in spontanih aktivnosti. Drsalni smo na poletnem drsalnišču, se kotalili v vodnih žogah, preko delavnic spoznavali probleme globalnega sveta in skupaj iskali rešitve. Seveda je bilo veliko časa za druženje in zabavo. Ni ga boljšega občutka, kot se sprehajati z Japonci, imeti kosilo z Mehičani, večerjati pri Belgijcih in zvečer ob tabornem ognju plesati v ritmu bobnov s Senegalci.

Tabor, katerega velikost je nepredstavljava in vsak dan poln novih doživetij, spoznanj, druženj, je minil prehitro, prav tako kot pot domov. Ob vrnitvi in slovesu je od vsega lepega pritekla tudi kakšna solzica.

Jamboree je res najboljša stvar, ki se ti lahko zgodi v življenju!

Ula & Katja

JEST SEM BIL ŽE VSEPOVSOD

Ko sem po makadamu vandral pr Horjul,
mi ustavu je en kmet, pa reku: »Not se vštull!«
U sedu sem se v traktor, pa sva šla k šnel,
kadil se je za nama, kt d`b` se kej vnel.

Pa me je vprašal, kam jo maham in odkod
in še, a sploh sem kje prahu že vidu tolk,
pa sem mu djal: »Lej, jest sem bil že vsepovsod;
sem bil v Dob, sem bil v Log, pa v Škofji Lok,

sem bil pr Crngrob, v Beč sem bil, v Snuvik,
pa v Fukovcih in v Šlatovcih, sem bil v Goric,
na Oljski gor sem bil, v Jeruzalem, na Križ,

se v Peklu mudil, zavil v Paradiž,
v Zaklanc, v Krvavi Peč sem bil že jest, morilc,
prahu sem cestnega požrl za kubik!

MATEJ KREVS

Cooperjev test in test hoje na 2 km

Občina Trzin je v petek, 9.9. 2011, izvedla Cooperjev test in test hoje na 2 km. Oba testa sta namenjena merjenju splošne telesne pripravljenosti oziroma telesne zmogljivosti. Cooperjev test je tek za moške na 2400m in tek žensk na 1600 m. Oceno pripravljenosti pa dobimo na podlagi časa, v katerem se preteče razdalja, in tekačeve starosti.

Test hoje na 2 km je nastal na Finskem, kjer so postavili osnovo za izračun fitnes indeksa. Rezultat je odvisen od starosti, časa, v katerem se prehodi 2 km, povprečne srčne frekvence in indeksa telesne mase. Ta preprost test ima veliko korelacijo s testom aerobne zmogljivosti, merjene s porabo kisika, je pa tudi ponovljiv, eksakten in zanesljiv.

Občina Trzin izvaja oba testa dvakrat letno, za občane brezplačno, v želji da bi se manj pripravljeni testirali in pričeli z redno vadbo, dobro pripravljeni pa svojo pripravljenost tudi na tak način potrdili. Na tokratnem testu se je testiralo 9 moških in 4 ženske na Cooperjevem testu, 9 občanov in občank pa na testu hoje. Pri izvedbi je sodelovalo Športno društvo Trzin. Prireditev je štela za eno od možnosti za pridobitev športne značke občine Trzin.

Občina Trzin

Na najvišjem delu Spodnjih Bohinjskih gora in v sosesčini Triglava

Vodniški odsek PD Onger tudi letošnje poletje in na začetku jeseni ni miroval, saj smo se kar dvakrat odpravili zelo visoko. Še več, na obeh turah smo poleg obljubljenih naskočili še kakšen vrh za posladek. Pripravljenost in številčnost sta vse boljša in večja, v veliki meri pa je to tudi posledica dobrega dela z mladimi (rekordna udeležba na letošnjem planinskem taboru v Logarski dolini!) in tudi malo manj mladimi trzinskimi planinci, med katerimi se jih vse več včlani tudi v naše društvo. V zadnjih dveh letih se že »nevarno« približujemo dvema stoticama, s čimer bomo po članstvu kmalu med najbolj številčnimi društvi v občini. Pa pustimo trzinska društva in številke pri miru in si raje na hitro oglejmo, kam vse nas je vodila pot.

Sredi avgusta, natančneje na praznično podaljšani vikend, smo se odpravili v primorski konec, in sicer v gore, ki delijo Tolmince in Bohinjce. Ali pa jih povezujejo, kakorkoli pač gledamo na to! Greben Spodnjih Bohinjskih ali tudi Tolminskih gora (delu tega grebena pravijo na primorski strani Peči) je značilen po tem, da je tam naajprej oblačno ali megleno in pade tudi prek 4000 litrov padavin na leto. Štirinajst trzinskih planincev in planink s tem ni imelo problemov, saj smo poskrbeli tudi za lepo vreme, ki nas je spremljalo na vsej poti od izhodišča do cilja – tokrat so bile to Tolminske Ravne. Precej bolj prijetno kot je bila naporna dveurna vožnja, še posebej njenih zadnjih 10 km po ozki serpentinasti cesti, je bilo peš nadaljevanje do planine Razor in popoldanski vzpon na Vogel (1922 m). Najbolj zagnanim to ni bilo zadosti, zato so ob vrnitvi kmalu pod vrhom skrenili z markirane planinske poti in naredili še ovinek prek Žabiškega Kuka (1844 m) ter sestopili po drzno speljani in strmi lovski poti po njegovem južnem grebenu nazaj na planino Razor, kjer smo se zopet zbrali vsi skupaj.

Poleg običajnega planinskega menija smo bili deležni še hrustljivo zapečene »srčne« kaše s sirom (postrežejo jo le ob obletnici nepolnoletnih zakoncev ...), za kar je poskrbela tamkajšnja kuharica Katja. Tudi proti večeru nismo postopali, saj so morali mladci preizkusiti svoje plezalne sposobnosti na bližnjem balvanu, »starci« pa smo raje poizkusili domačo skuto in sir z bližnje planine. Drugi dan smo jo mahnili kar na višinskega prvaka Spodnjih Bohinjskih gora – Tolminski Kuk (2085 m). Sprva smo obhodili prvotni cilj, Vrh nad Škrbino, in sicer po poti pod plezalsko zelo čislano Škrbinsko ploščo, na kateri sta se oba dneva, ne meneč se za naše pohajanje, preizkušala starša, ki sta med tem zaupala

svoje otroke kar nam. Po napornejšem delu poti do sedla z imenom Škrbina (1910 m) je sledilo uživaško prečenje tik pod vršnim delom grebena z bližnjimi in daljnimi razgledi od Visokih Tur do Jadranskega morja. Za spust smo izbrali bližnji Tolminski Migovec, ki slovi po nekaj globokih brezni (M 16 ima kar 970 m!), ki jih nismo našli, zato pa polja gorskega cvetja. Z njegovega roba do opuščene planine Kal nad globoko vrezano in mestoma prepadno dolino Tolminke nas je privedla stara vojaška mulatjera, cikcak ovinki (priljubljeni tudi med gorskimi kolesarji ...) pa so se nadaljevali tudi še v bukovem gozdu pod planino. Vse skupaj je potekalo v sproščenem vzdušju, čeprav so nam v soboto, na srečo le od daleč, pretili temni oblaki, v nedeljo pa obvozi zaradi polj, posejanih s planikami. V Zatoლminu je sledila še analiza dvodnevne ture, kjer smo si bili enotni, da se zagotovo še kdaj srečamo in da je najlepše to, da je naslednji dan praznik in bomo lahko dodobra odpočili svoje utrujene mišice ...

Prvi septembrski konec tedna smo sprejeli med »stenarske križarje« ducat trzinskih planincev. Iz doline Vrat, od koder smo dobesedno pobegnili pred množico triglavskih planincev, smo se namreč povzpeli kar na več kot kilometer in pol višji in zaradi okoliških velikanov ter triglavskega očaka precej zapostavljeni Stenar. Vrh spada, pa čeprav le za višinski meter, že med tiste, ki so v klubu »2500+«. Znan je po tem, da domujejo blizu vrha kozorogi. Dva od teh sta pozirala tudi nam, sicer pa je bilo na oni strani doline videti in občasno celo slišati tudi druge »kozle«. Pot čez Sovatno ima eno slabost in eno prednost: večji del je treba gristi kolena, saj strmina popusti šele v zgornjem delu, zato pa nas prav hitro pripelje v visokogorsko kraljestvo razgledov. Te smo lahko občudovali z vrha že uro prej, kot je bil uradni dostopni čas, ki smo ga prebrali v dolini. Zato smo kasneje, da ne bi bilo sosedske »foušije«, skočili še na sosednji Križ (2410 m), pod katerim so nam prišle prav čelade, tik pod vrhom pa smo se prvič in zadnjič ta dan, »spopadli« še z jeklenicami. Za pot navzdol smo izbrali bolj zložno, a daljšo, predvsem pa še bolj slikovito različico čez zakrasele pode med Bovškimi vratci in bivakom IV. Na enem redkih snežišč, večinoma jih je »skurilo« letošnje poletno vreme, smo preverili še naše »kepalne« sposobnosti, si oddahnili pri bivaku ter kasneje dobesedno padli pred vrata Aljaževega doma v Vratih. Tu pa spet analiza in načrti za nove skupne podvige, na katerih se spet vidimo, ali ne?

Miha Pavšek

Planinski tabor Logarska dolina

Letos smo se srčni planinci, pa tudi ostali, ki so si želeli preživeti prijeten teden z gorami, odpravili v Logarsko dolino. Že sama dolina je prečudovita, ker pa jo obrobajo vršaci, je pravi planinski raj.

Tokrat sem bil prvič del tabornega vodstva. V tej vlogi sem tabor drugače doživel, ni bil več le enotedenski oddih in zabava s prijatelji, ampak je postal naloga. Prvič sem moral koga potolažiti in suvereno odgovarjati na večno vprašanje: „Koliko je še do vrha?“

Letos smo se razdelili v več skupin kot po navadi, poleg manjše in večje smo uvedli še srednjo skupino, saj bi bilo zaradi velikega števila udeležencev vodenje dveh velikih skupin dokaj težko.

S srednjo skupino smo se za uvodno turo odpravili na Rjavčki vrh, majhno vzpetnico pod ostenji Ojstrice in Planjave. Pot je bila čudovita. Prek gozdnate poti in predora smo se vzpeli na Klemenčjo jamo, od tam pa po vedno bolj strmi in na koncu splošno osovaženi meliščnati poti na vrh. Ponavadi se na vrhu ustavimo za dalj časa, tokrat pa smo morali z njega sestopiti na ravnino malo pod njim, kjer smo uživaško pojedli malico, planinčeve večne sanje. Nismo pa samo hodili v gore, ogledali smo si tudi Logarsko dolino. Prvi stik z njo smo imeli, še preden smo prišli do nje, na poti smo se namreč ustavili v zanimivem turističnem središču, kjer smo si ogledali film o Logarski dolini in stalno razstavo o njej.

Med enim od deževnih dni pa smo se z otroki podali po Poti po Logarski dolini, sicer le kot tiho spremstvo, saj so morali po poti reševati naloge in iskati naravne znamenitosti. Pot nas je vodila od kapelice na začetku doline, pa vse do Rinke, kamor zaradi večera, ki se je spuščal, nismo uspeli priti.

Spali smo v šotorih. Sam najbolje spim v naravi v šotoru, tako da mi je to ena od najboljših strani planinskega tabora, je pa to seveda odvisno od posameznika. Zagotovo pa je to zanimiva izkušnja za vsakogar.

Kar se hribov tiče, nismo obiskali le Rjavčkega vrha, prav tako smo se odpravili na Strelovec in Olševo, starejša skupina pa še na Brano. Ta tura je bila bolj zahtevna, saj je bila objektivno daljša, poleg tega pa je bila pot od Okrešlja do Kamniškega sedla zavarovana z jeklenicami, od tam naprej pa do vrha Brane pa pot tudi ni bila zelo enostavna. Večkrat se je bilo treba skale oprijeti tudi z rokami in malce poplezati. Konec koncev smo prišli na vrh, od koder se je odprl prelep pogled na Ljubljansko kotlino. Sledil je sestop, ki je vsem malce odveč. Kolena trpijo pod težo

naših korakov, pa tudi noga navzdol težje najde zanesljivo stojišče. Vendar gre navzdol vseeno veliko hitreje kot navzgor, in tako smo hitro prispeli nazaj v tabor, ravno pravi čas za Rezkin kosilo.

Vsakdo bo povedal, da je Rezka najboljša kuharica na svetu. Prvi dan še nezaupljivi so hitro pritrdili tej trditvi tekom tabornih obrokov, ki so nas držali pokonci.

Po večerji smo imeli zabavne večere, kjer smo se dodobra zabavali in nasmejali. Veliki kviz je med otroki vzbudil zagretost in kar precej tekmovalnega duha, medtem ko je tekmovanje Logarska ima talent razkrilo nekaj izjemno talentiranih pevcev.

Edino kar nam je hodilo po živcih, je bilo vreme. Ves čas je malce rosilo, vmes pa so svoj tovor odlagali redni popoldanski nevihtni oblaki. Super je bilo, da smo uspeli izpeljati večino tur, saj so se okna lepega vremena odpirala kot naročena. Bolj so bili problematični popoldanski termini.

Ena izmed ogroženih aktivnosti so bile logarske igre, štafetne igre na malo drugačen način, pri katerih brez ekipnega duha ne gre. Z njih nas dež na srečo ni pregнал, in tako se je zagrizena bitka lahko odvila do konca.

Na koncu koncev smo se vsi živi in zdravi, predvsem pa nadihani čistega gorskega zraka, vrnili v megleno Ljubljansko kotlino. Zase vem, da je bil to nepozaben teden, ki se ga bom vedno rad spominjal.

Jaka Peternel

Gasilci vabijo

Vse učence Osnovne šole Trzin vabimo, da se vključijo v **gasilski krožek**, ki bo vsako **sredo ob 16.30** v prostorih PGD Trzin.

Krožek se bo začel v oktobru, dodatne informacije pa lahko dobite na telefonski številki: **01 564 46 60** ali preko elektronske pošte: **pgdtrzin@t-2.net**.

Vabljeni!

S skupnimi močmi za varnejšo pot čez Ježa

Verjetno precej Trzincev ne ve, da Planinsko društvo Onger Trzin skrbi za precej razvejano mrežo planinskih poti na širšem območju Krvavca. V zadnjem času so se te poti kar pogosto znašle na različnih spletnih forumih zaradi voženj kolesarjev, t.i. spustašev (downhill) po njih. Kolesarji na gorskih kolesih so si namreč kar prisvojili planinsko pot od zgornje postaje kabinske žičnice na Krvavcu v dolino. Ob poti so naredili celo skakalnice in neredko z vso hitrostjo brzijo v dolino, pri tem pa ogrožajo varnost nič hudega slutečih planincev. Markacisti PD Onger so skušali to preprečiti z opozorilnimi tablami, da se ni dovoljeno s kolesi spuščati po tisti poti, vendar ni zaleglo, table pa so neznanci uničevali. Vodstvo trzinskega društva se zdaj skuša dogovoriti s predstavniki RTC Krvavec, Planinsko zvezo in občino Cerklje, da bi uredili novo, varnejšo planinsko pot, dosedanja pa prepustili kolesarjem, kot nekakšen poligon, po katerem bi se lahko izživljali, pod pogojem, da druge poti pustijo pri miru. To bo težko doseči, vendar se trzinski planinci zavedajo, da so lahko tudi oni, kot skrbniki tiste poti, soodgovorni v primeru kakšne nesreče.

Prav zato, da ne bi prišlo do nesreče, pa so markacisti trzinskega društva v soboto, 10. septembra, pripravili veliko delovno akcijo za obnovo planinske poti preko Ježa. Pot vodi po nazobčanem grebenu – zato ime Jež, od vrha najvišje vzpetine na smučišču Krvavec – Zvoha proti vrhu Korena in naprej proti Kalškemu grebenu. Ker je pot v bližini smučišča, do katerega se planinci lahko enostavno pripeljejo z žičnico ali avtomobili, je precej dobro obiskana, ker pa je speljana po krušljivem terenu, je tudi zelo izpostavljena vremenskim nevšečnostim. Prejšnjo zimo so naravne sile pot na najzahtevnejšem delu precej poškodovale, zato je bilo nujno potrebno tisti del popraviti. Ker v PD Onger zaradi menjave generacij nimajo več zadosti usposobljenih markacistov, so se za pomoč obrnili na markaciste Meddruštvenega odbora kamniško-bistriškega območja. Markacisti iz sosednjih društev so se povabili k sodelovanju radi odzvali, pomoč pa so obljubili tudi člani mladinskega in vodniškega odseka trzinskega društva. Tisto lepo sončno soboto se je zato na Krvavcu zbralo 21 prostovoljcev, med katerimi je bilo seveda največ Trzincev, najbolj izkušen in usposobljen del udeležencev akcije pa so bili markacisti iz planinskih društev Kamnik, Domžale, Moravče in Bajtar z Velike planine. Prekaljeni markacisti so se lotili popravila najbolj poškodovanega dela poti, ostali pa so se z motornimi žagami in škarjami lotili čiščenja poti proti planini Dolga njiva. Na poškodovanem delu poti so zamenjali jeklenice, jih na novo napeli, zavrtali in zabili več varovalnih klinov, in pot je tam zdaj spet sorazmerno varna. Ker pa je speljana preko krušljivega sveta, markacisti še vedno za tisti odsek priporočajo uporabo čelad.

Po končani akciji so se vsi zbrali pri oddajniku RTV Slovenija, kjer so ves čas nudili pomoč udeležencem akcije. Organizacijski vodja akcije, Danilo Oražem, ki je z ženo nova okrepitev markacijskega odseka PD Onger, je namreč zaposlen na RTV-ju in je poskrbel, da so lahko udeležence akcije gostili v televizijskem oddajniku. Danilo je poskrbel tudi za malico in osvežilne pijače, kdor je želel, pa si je lahko ogledal tudi prostore oddajnika in delo strokovnjakov, ki

skrbijo, da po domovih dobivamo kakovostne televizijske signale. Akcijo so tako zelo prijetno in družabno zaključili, vsi pa so si bili edini, da je bila akcija zelo dobro pripravljena in uspešna, in da bi podobne akcije morali še kdaj ponoviti na drugih planinskih poteh.

Miro Štebe

Kratke novice iz PD Onger

Krožki na OŠ Trzin

V novem šolskem letu bosta planinska krožka potekala vsak torek oz. sredo (od 27. oz. 28. septembra naprej) v **geografski učilnici** na osnovni šoli Trzin, in sicer:

- za mlajše planince (1. - 4. razred): **torek, 16:00 - 17:00**
- za starejše planince (5. - 9. razred): **sreda, 17:00 - 18:00**

Za več informacij lahko pokličite Simona Kralja (040/824-823) ali Špelo Kralj (041/751-181).

Športno-plezalni krožek bo, in to predvidoma vsak **torek od 16.30 do 18.30**. Več informacij bo znanih do konca septembra, ko bo razpis objavljen tudi na spletni strani www.onger.org.

Rekreacija za odrasle planince

Rekreacija za odrasle člane PD (košarka, nogomet, plezanje) poteka v telovadnici OŠ Trzin vsak ponedeljek od 18.30 do 20.00. Za več informacij lahko pokličite Miha Pavška (031 658 598).

Črna gora

Štirje dijaki, nekdanji člani ekipe »Nore krave« so se pod vodstvom Boštjana Kralja konec avgusta podali raziskovat črnogorski Durmitor. Povzpeli so se na najvišji vrh Durmitorja Bobotov kuk, na Prutaš, obiskali so podzemno jamo Ledena pečina ter si privoščili splavarjenje po Tari.

Vse več članov društva

Da so dejavnosti v PD vse bolj zanimive, potrjuje tudi podatek o številu članov društva. Še pred dvema letoma smo imeli 122 članov, lani 155, v letošnjem letu (podatek z začetka septembra) pa združujemo že 181 ljubiteljev gora in dejavnosti, ki so povezane z njimi.

Brezplačne vstopnice za Slovenski planinski muzej

Člane, ki so ob plačilu članarine za leto 2011 (in so pred tem plačali tudi članarino za leto 2009 in 2010) dobili potrdilo za vplačani prispevek za izgradnjo SPM (brezplačno vstopnico), še enkrat obveščamo, da je veljavnost potrdil **samo do 31. 12. 2011**. Pravočasno izkoristite priložnost brezplačnega ogleda muzeja.

Emil Pevec

Biti v funkciji direktorice občinske uprave Trzina je naporna stvar

Podpisniki smo v junijski številki Odseva županu T. Peršaku in direktorici občinske uprave P. Gorše Prusnik postavili javno vprašanje glede imenovanj treh članov Občinske volilne komisije za obdobje 2011 – 2015. Župan Peršak (še) ni odgovoril na javno vprašanje, zato ga še enkrat vljudno pozivamo, da odgovori na postavljena vprašanja, ki so v javnem interesu in katerih odločitev meče slabo luč na njegovo dolgoletno županovanje.

Je pa na vprašanje glede (ne)imenovanj treh članov občinske volilne komisije »odgovorila« P. Gorše Prusnik. Njen odgovor je kaotičen, tako kot je še vedno kaotično stanje v primeru statusa treh »izbrisanih« in spoštovanih kandidatov, ki so s svojim podpisom in voljo hoteli resno in odgovorno sodelovati v najvišjem volilnem organu Trzina. Odgovor P. Gorše Prusnik pri bralcu ustvarja videz, da je njena direktorska »služba« na občini nepotrebna, saj sama nima nikakršnih pristojnosti glede dela in konkretnih postopkov občinskega sveta. P. Gorše Prusnik bi se morala temeljiteje zavedati pomena svoje službene odgovornosti pa tudi čuta za zakonitost. Iz njenega odgovora je razbrati, da ji je za občinski svet in odločitve, ki jih sprejema, malo mar. Podpisniki menimo drugače.

Kot direktorica občinske uprave (in pravnica) bi morala P. Gorše Prusnik z večjo skrbnostjo bdeti nad pravnimi skropucali in vsebinami, ki jih sprejema koalicijski trojček (Lista za trajnosti razvoj

Trzina, SDS in LDS). Gradiva za seje občinskega sveta pripravlja občinska uprava, ki jo »vodi« P. Gorše Prusnik, zato ni moč govoriti o »kitajskem zidu« med občinskim svetom in občinsko upravo.

Nenazadnje pa je ravno P. Gorše Prusnik »službeno« najbolj odgovorna za to, da je delo (beri: službo) izmed 70 prijavljenih kandidatov na javnem razpisu za novega občinskega uradnika Trzina v juliju 2011 dobil nihče drug kot Matjaž Erčulj, sin M. Erčulj. Je morda tudi v tem primeru nekdo drug v imenu P. Gorše Prusnik in za njen račun podpisal akte, s katerimi so v službo vzeli najbolj usposobljenega kandidata? Ali je tudi v zadnjem primeru ob zaposlitvi najožjega družinskega člana občinske svetnice in predsedujoče Komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja potekalo vse zakonito? Koliko časa bomo morali v Trzinu še prenašati takšne nestrokovne odločitve ter izkrivljene odgovore najvišjih predstavnikov občinske uprave?

Direktorica P. Gorše Prusnik - zbudite se in začnite delati bolje in strokovneje, predvsem pa apolitično!

Lista Za zeleni Trzin: Romeo Podlogar

Lista Trzinci: Frane Mazovec

Lista Trzin je naš dom: Barbara Sršen, Peter Pelan ml, Valentin Kolenc (v odstopu)

Novi stari trzinski vrtec

Otroci so naše največje bogastvo. Pa se tega zavedamo? Trzinski veljaki vse premalo mislijo na naše najmlajše in problematiko mladih staršev. Vsi smo bili veseli delovnih strojev, ki jih je gradbeno podjetje pripeljalo na gradbišče, ki so napovedali pričetek izgradnje tako težko pričakovanega novega, energetsko varčnega vrtca. Po nekaj tednih se je gradnja ustavila in postalo nam je jasno, da z obljubami o jesenskem vstopu naših najmlajših v nov najsodobnejši vrtec spet ne bo nič.

Trzinska opozicija je vzpostavila stike z gradbenim podjetjem SGP Tehnik, ki je bil izbran na javnem razpisu kot najugodnejši ponudnik za izgradnjo vrtca in odgovorili so nam, da so sicer res imeli nekaj težav pri začetnih delih, vendar bi vrtec lahko zgradili v dogovorjenem roku, kar je za naše najmlajše in njihove starše najbolj pomembno.

Občina Trzin je, po besedah predstavnika SGP Tehnika, predlagala sporazumno prekinitev pogodbe za izgradnjo vrtca in izbrala drugega izvajalca, ki pa vrtca ne bo mogel zgraditi v dogovorjenem roku. Predstavniki opozicije bomo v mesecu dni pridobili dokumentacijo prvega izbranega izvajalca -gradbenege podjetja SGP Tehnik, iz katere je razvidno, zakaj je prišlo do prekinitve pogodbe z njim. Dokumentacijo in podrobnosti bomo objavili v eni od naslednjih številki, do takrat pa bodo naši najmlajši še vedno obiskovali prezasedeni vrtec z dotrajano opremo.

Trzinskim malčkom in njihovim staršem je bilo obljubljeno, da bodo septembra dobili nov vrtec, ta pa 10. septembra 2011 izgleda takole:

Lista Trzin je naš dom: Barbara Sršen, Peter Pelan ml., Valentin Kolenc (v odstopu)
Lista Trzinci: Frane Mazovec
Lista Za zeleni Trzin: Romeo Podlogar

Po sledih naše pobude za vključitev Trzina v Ljubljanski P(otniški) P(romet)

Do Grosupelj se že vozi, do Trzina se pa nikakor ne da!

Povezava Trzina in Ljubljane z LPP je mogoča in cenejša od obstoječe

Konec avgusta 2011 je začela obratovati nova linija (3G) Ljubljanskega potniškega prometa (LPP), ki bo potnikom iz Občine Grosuplje omogočala, da se bodo v Ljubljano zapeljali s terminsko Urbano več kot 50 % ceneje. Vožnje bodo potekale v okviru obstoječih vozniških redov, z dodano večerno vožnjo.

Dragi občani, se še spomnite konstruktivnega predloga opozicije in pripravljenosti po uvedbi LPP do Trzina, ki jih je župan označil za nemogoče, nerealne in še kaj? Sosednje občine lahko izpeljejo tako zanimive projekte, toda samo v Trzinu se ne da nič posodobiti. Samo v Trzinu se nič ne izplača, razen seveda slepo verovanje v enega in edinega! No ja, da se že kaj narediti, če ideja zraste na županovem vrtu. Če pa ideja – zelo pomembna in potrebna za prebivalce Trzina – pride iz vrst opozicije, pa je takoj neumna, potratna, neumestna...

Nekateri ste prebrali članka v Delu (v začetku septembra), da bodo po novi progi LPP 3G med tednom vozili avtobusi od 4:30 do 23:40, ostale dni pa malo manj na gosto, a še vedno dovolj. Za potnike iz Grosupelj se bo vožnja v in iz Ljubljane pocenila kar za 50%. Občina Grosuplje prispeva mesečno za novo progno 21.000 EUR, Direkcija za ceste RS pa primakne še 42.000 EUR. Potniki iz Grosupelj se bodo v Ljubljano in po Ljubljani vozili z enotno kartico Urbana.

Ljubljanski župan Jankovič je dejal, da je »podaljšanje prog LPP v sosednje občine (tudi take, ki nikoli niso bile del ljubljanske občine!) ena pomembnejših nalog urejanja celostne prometne politike MOL. Veliko okoliških prebivalcev se zaradi obveznosti vsak dan pripelje v Ljubljano, zato jih s podaljševanjem prog spodbujamo, da bi uporabili javni prevoz, kar dodatno prispeva k skrbi za okolje. Tako je progna mestnega prometa že podaljšana

Pismo bralca

Pozdravljeni!

Čas poletnih dni se počasi izteka, v Trzinu pa je vse po starem. Šolsko leto se je pričelo, vlaki in avtobusi so spet natrpani z učenci in dijaki. S soprogo se dosti voziva z vlakom. Ponavadi se peljeva do Domžal, včasih tudi do Kamnika ali Ljubljane. Najbolj je zanimivo, da je na teh zastarelih kompozicijah vroče poleti in pozimi. Železniške postaje so večji del zanemarjene, taka je tudi trzinska. Mala postajica na Mlakah pa je kot na pol odprt akvarij, nič boljša ni v obrtno-industrijski coni. Sicer pa, zakaj bi bile druge postaje lepše, kot je ljubljanska. Še to bom omenil, da bi bilo smotrno s seboj nositi gospodinjsko lestev za lažji vstop in sestop na vlak in iz vlaka. Upam, da se bomo nekoč otesli duha Franc Jožefovih časov.

V Trzinu se kolesarji še vedno vozijo po cesti, pasje kakce pa spreje nevihta, kakšna pa bo odnesla tudi razne predvolilne obljube z leve, desne in sredine.

do Medvod, Brezovice, Škofljice, veseli pa me, da so sedaj do svojih domov pripeljani tudi prebivalci Grosupelj in Iga.«

Torej ni nikakršnih tehničnih zadržkov v naši občini, da se ne bi dalo vključiti Trzina v ljubljansko potniško omrežje.

Najbrž se še spomnite, da je bilo podaljšanje proge 6 LPP do Trzina predlog liste Trzin je naš dom in našega kandidata za župana Valentina Kolenca v predvolilnem obdobju. No, še vedno podpiramo ta predlog in z nami veliko Trzincev!

Vsi trenutni županovi zadržki za LPP do Trzina so le plod obstrukcije opozicijskih predlogov.

Opozicijski svetniki in prebivalci Trzina apeliramo na župana in pozicijo, da preraste take vrste zadržkov in da skupaj uresničimo projekt, ki bo precej izboljšal kvaliteto življenja v Trzinu!

Na podlagi dobre prakse Občine Grosuplje (ki je tako kot Trzin članica Regijske razvojne agencije Ljubljanske urbane regije) še enkrat predlagamo občinski upravi, da pripravi strokovne podlage za nadgradnjo trenutnega sistema avtobusnega povezovanja s sosednjo Ljubljano. Resno, odgovorno in brez fige v žepu!

Prebivalci Trzina: študenti, dijaki, upokojenci in marsikateri zaposleni, ki se na delo ne vozi z avtom, željno pričakujejo podaljšanje LPP do Trzina!

Torej, če ima Grosuplje lahko novo linijo 3G, ima lahko tudi Trzin svojo 3T.

Lista Trzin je naš dom: Barbara Sršen, Peter Pelan ml., Valentin Kolenc (v odstopu)

Lista Trzinci: Frane Mazovec

Lista Za zeleni Trzin: Romeo Podlogar

V Grosuplje zdaj vozi ljubljanski mestni avtobus, za Trzin, oddaljen dobre tri kilometre od Črnuč, pa ni posluha. Kdo bo tisti junak, ki bo pripeljal šestico do Trzina? Pa še kako bomo potrebovali direktno povezavo z Ljubljano. Ni vseeno, ali plačlaš 80 centov ali 2,5 evra!

Občutek imam, da je trgovina Mercator vsak dan manjša. Za novo ni posluha, o načrtih, da bi staro razširili in obnovili, pa nihče nič ne ve. Naprošam občane Trzina, če imajo interes, naj mi preko e-pošte zvonimir.klemenc@gmail.com ali na gsm 070-810-025 pošljejo svoje pripombe in predloge na našo trgovino, katera pa nima nobene konkurence. Bodite kritični tudi do zaposlenih, ne bojte se, saj živimo v demokraciji. Potem bomo skupaj sestavili naše predloge in zahteve in jih posredovali pristojnim.

Čaka nas burna jesen, bomo videli, kaj se bo dogajalo na sejah občinskega sveta, ki jih bo budno spremljal urednik Odseva g. Miro Štebe.

Zvonimir Klemenc

Vabilo Kostanjev piknik za podpornike

Spoštovani člani, prijatelji, kolegi, podporniki, drage Trzinke in Trzinci, **vabimo vas NA KOSTANJEV PIKNIK, ki bo (ob vsakem vremenu) v četrtek, 6. oktobra 2011, s pričetkom ob 17. uri v brunarici v »Dolgi dolini«.**

Piknik naj predstavlja druženje in medsebojno spoznavanje ter nadaljevanje našega skupnega prizadevanja po boljšem, bolj odprtem in prijaznem Trzinu.

Veselimo se srečanja z vami.

Trzinci Trzin je naš dom Za zeleni Trzin

Iz zaodnja

Kulturne novičke

KUD

FRANC KOTAR TRZIN

Hop nazaj...

... na konec pretekle sezone. KUD Franca Kotarja je uspešno gostoval s predstavo »Fiziki« v Litiji, Šentvidu pri Ljubljani in z uvrstivijo na 14. festivalu gorenjskih komedijantov na Dobu pri Domžalah prejel tudi nekaj vabil za gostovanja na poletnih festivalih po Sloveniji in nekaj novih prijateljev. Žal se domači gledališki skupini ni uspelo uvrstiti na 50. Linhartovo srečanje, in to kljub izredno pozitivni recenziji predstave regijskega selektorja Braneta Kraljeviča, državni selektorici Dunji Zupanec Fiziki niso sedli v srce. 50. Linhartovo srečanje si bodo vsaj nekateri od KUD-ovcev ogledali konec septembra v Postojni, kar bo gotovo vplivalo na izbor letošnjih predstav v Trzinu.

V poletnem dogajanju na področju scenskih umetnosti naj omenim vsaj poletne gledališke delavnice v Izoli, ki jih je kot vsako leto pripravil Javni sklad RS za kulturne dejavnosti. Delavnic sta se udeležila Nejc Lisjak (delavnice mjuzikla) in Veronika Weixler (Sistem Stanislavski). Predstavitev tega, kar je Nejc s svojo izolsko družčino pripravil, si boste lahko ogledali **15. oktobra. »Topshit«** je mjuzikl, ki je nastal kot produkt šestdnevni intenzivnih delavnic v razgreti Izoli, v njem pa sodeluje 6 ljudi, od katerih naj omenim tudi Kamničanko Majo Ano-Marijo Suhoveršnik, dekle, ki jo je čisto slučajno zaneslo na omenjene delavnice, končala pa je kot glavna zvezda mjuzikla »Topshit«.

In hop naprej...

... v novo sezono kulture 2011/12. Prejšnjo sezono so KUD-ovci zaključili z zaključnim piknik vikendom ob Kolpi. Za začetek sezone pa bodo lenobo pregnali tako, da bodo pošteno pomeli roke in se najprej lotili **obnove odra in pododrja**. Za projekt so pridobili sredstva od Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, obnova pa bo vključevala zamenjavo odrskih zaves, beljenje odra ter ureditev garderob pod odrom ter beljenje spodnjih prostorov. Polovico sredstev in delovne roke bodo zagotovili sami. Če bo vse potekalo nemoteno, si boste prvo predstavo že lahko ogledali na prenovljenem odru.

Z novim logotipom v nove čase

KUD Franca Kotarja od prejšnje seje upravnega odbora nastopa v vseh publikacijah z novim logotipom, ki ga je v skladu s podobo sten dvorane oblikovala Ksenija Strnad Kralj. Že kar nekaj časa pa pogrešamo ustrezno spletno predstavitev društva, ki je v pripravi in bo obiskovalcem strani nudila novice, naročanje na novice, slikovne in videogalerije ter še kaj.

GOSTOVANJE ODRASLE LJUBITELJSKE PREDSTAVE...

... bo že **1. oktobra ob 20.00 uri**, in sicer si boste lahko ogledali predstavo pisca Petra Schafferja **»Črna komedija«** v izvedbi **KUD Dolomiti Dobrova**. Tokratna interpretacija Shafferjeve Črne komedije ponuja predvsem presenetljivo dobro igralsko izvedbo. Gre, kot je predstavo ocenil selektor lanskega Linhartovega srečanja, za polnokrvno uprizoritev, ki v povsem ljubiteljskih kontekstih dokazuje, kako pomemben je pristop h komedijski formi in kako lahko tudi komedija polno deluje z vsemi dramskimi prvinami. S to utemeljitvijo je Črna komedijo uvrstil v izjemno močno konkurenco polprofesionalnih gledališč tekmovalnega dela regijskega izbora za 49. Linhartovo srečanje. O tem, da dobrovski igralci pod vodstvom režiserja Francija Končana v igranju te predstave še vedno uživajo, pričča dejstvo, da je bila premiera predstave že v aprilu 2008. Oglejte si jo tudi vi.

OTROŠKA GLEDALIŠKA PREDSTAVA »Janko in Metka«

Dramska skupina Miki Miška, ki je od prejšnjih sezon poznana po predstavah Pepelka, Addamsovi in Rdeča kapica, je že od konca avgusta zopet zelo aktivna. Tokrat pripravljajo kratkočasno in poučno otroško predstavo **»Janko in Metka«**, katere premiera bo v **nedeljo, 2. oktobra 2011, ob 18.00**. Predstava je nastala po motivih istoimenske pravljice in govori o očetu in mačehi, ki odpeljeta svoja otroka globoko v gozd, da bi se ju rešila, saj imata hrane komaj dovolj zase. Otroka pa v gozdu naletita na lectovo hišico, v kateri živi prijazna stara gospa, za katero se izkaže, da si za kosilo rada privoščiti otroke. Janko in Metka morata ugotoviti, kako se rešiti iz pesti hudobne čarovnice. Predstavo režira Nejc Lisjak, glasba je delo ameriškega skladatelja Stephena Sondheima, kostume in scenografijo pa je naredila celotna skupina. Tokrat bomo v glavnih vlogah videli novi pridobitvi skupine Ano Okorn in Barbaro Šernek ter Marišo Jagodič (čarovnica), Nino Goropečnik (mačeha) in Aleksandro Kmetič (drvar). Nina Novak Božič, Maja Ravnikar, Julija Klavžar, Veronika Weixler in Nejc Lisjak pa so dvojniki za zgoraj navedene vloge in bodo nastopili v primeru bolezni v ansamblu. **Ponovitve predstave bodo 9.10.2011 ob 11.00 uri, 14.10.2011 ob 18.00 uri, 16.10.2011 ob 18.00 uri in 23.10. ob 18.00 uri;** več informacij pa dobite na www.dsmikimska.webs.com.

ŠE VEDNO IŠČEMO ARHIVSKO GRADIVO!

Kljub nekajkratnim pozivom k predložitvi kopij arhivskih fotografij, zapisnikov, plakatov in drugega se je javilo komaj nekaj ljudi, zato KUD-ovci pozivamo **vse, ki bi kakršen koli arhivski material imeli**, da pokličejo na telefonsko številko 041 785 667 (Peter).

NOVOSTI!

Po izjemno uspešnem Francetovem živžavu, ki je potekal v maju v okviru Trzinske pomladi, vodstvo KUD-a razmišlja o uvedbi kluba za najmlajše, ki bi enkrat mesečno otrokom zagotavljalo triurno zabavo z otroško predstavo in ustvarjalno delavnico. Pri tem pa potrebujemo tudi **pomoč bralcev**, predvsem staršev predšolskih in šolajočih se otrok v starosti do 11 let. Radi bi namreč ustregli čim širšemu krogu obiskovalcev tudi z izbiro termina. Dva najbolj primerna termina, o katerih razmišljajo, sta sobota od

16. do 19.00 ure ali nedelja od 16.00 do 19.00 ure. Kateri termin se vam zdi bolj primeren? Svoje mnenje lahko sročite na KUD-ov, v spodnjem odstavku naveden email naslov.

Vstopnice za vsakega od dogodkov bodo na voljo na blagajni KUD-a uro pred predstavo, rezervirate pa si jih lahko prek elektronske pošte **kud.franc.kotar@gmail.com**. V rezervaciji prek elektronske pošte navedite ime dogodka, število otroških in/ali odraslih vstopnic.

Brigita Crljenić

Koledar prireditvev na kratko

Dan	Ura	Naziv	Izvajalec	Zvrst
Sobota, 1.10.2011	ob 20.00 uri	Črna komedija	KUD Dolomiti Dobrova	gostovanje ljubiteljskega gledališča, komedija
Nedelja, 2.10.2011	ob 18.00 uri	Janko in Metka	KUD Franc Kotar, DS Miki Miška	premiera otroške predstave
Nedelja, 9.10.2011	ob 11.00 uri	Janko in Metka	KUD Franc Kotar, DS Miki Miška	otroška predstava
Petek, 14.10.2011	ob 18.00 uri	Janko in Metka	KUD Franc Kotar, DS Miki Miška	otroška predstava
Sobota, 15.10.2011	ob 19.00 uri	Topshit	udeleženci poletnih JSKD delavnic mjuzikla v Izoli	predstavitvev mjuzikla
Nedelja, 16.10.2011	ob 18.00 uri	Janko in Metka	KUD Franc Kotar, DS Miki Miška	otroška predstava
Nedelja, 23.10.2011	ob 11.00 uri	Janko in Metka	KUD Franc Kotar, DS Miki Miška	otroška predstava

Trzinski slikarji dvakrat gostovali pri Mengšanih

Na povabilo Likovnega društva Mengeš, s katerim tradicionalno dobro sodelujemo, so na galeriji na prostem z naslovom "Sprehod ob Pšati", 27. 8., in slikarskem srečanju v gradu Jablji, ki so mu organizatorji dali ime "Gradovi v oblakih", 4. 9., sodelovali tudi trzinski slikarji – člani TD Kanja Trzin.

Organizatorji so bili na obeh prireditvah zadovoljni z ustvarjenimi deli pa tudi obiskom. Umetniška dela, ki so nastala v času galerije in srečanja, bodo na ogled postavili to jesen. Tovrstna srečanja pomenijo tudi prijetno druženje, izmenjavo izkušenj, vsekakor pa utrjevanje vezi med sosednjimi kraji.

JV

Trzinski rezbarji tudi letos v italijanskem Sutriu

Na stojnicah, postavljenih po starodavnih ulicah malega italijanskega mesta Sutria, so v začetku septembra številnim obiskovalcem, med katerimi je bilo tudi kar precej članov in članic naše rezbarske skupine TD Kanja iz Trzina, prikazali tradicionalne načine obdelave lesa.

Kraj leži v severni Italiji, in sicer severno od mesta Tolmezzo blizu avstrijske meje. Mestece je bilo ustanovljeno že davnega leta 1300 našega štetja, prav rezbarstvo pa je tam postalo tradicija, ki se je prenašala iz roda v rod, z očeta na sina - vse do današnjih dni. Vendar pa je treba poudariti, da je bilo na letošnji, več kot 20. tradicionalni delavnici in razstavi obdelave lesa, ki je potekala pod naslovom »Čarovnije v lesu«, prav dobro vidno, da rezbarjenje nikakor ni več samo domena moških, ampak se z njim uspešno spopada tudi veliko pripadnic nežnejšega spola.

Teh delavnic se trzinski rezbarji že kar nekaj let redno delavno udeležujemo. Tokrat so nas zastopali trije rezbarji: naš mentor

Marijan Vodnik, Milan Lampič in Ivan Zaplotnik. Vsi, ki smo si ogledali njihovo delo in njihove izdelke, smo bili tudi letos prijetno presenečeni in navdušeni nad njihovim znanjem. Vsak izmed njih ima svoj način in stil dela. Vsi, ki letos nismo aktivno sodelovali na prireditvi, pa smo si z obiskom nabirali nova znanja. Bili smo dobri opazovalci, nabirali smo si vtise in nove ideje, razrešili marsikatero uganko, poizvedovali po izkušnjah in znanjih drugih rezbarjev, saj je bilo na delavnici zbranih veliko mojstrov uporabe dleta in bata in tudi drugih vrst orodij za obdelavo lesa. Marsikomu izmed nas se je kar mило storilo in bi najraje zgrabil dleto in tudi sam kaj ustvaril.

Videli smo ogromno različnih vrst obdelave lesa: od »klasičnega« rezbarstva, klesanja kipov, plitkega in globokega reliefa, do sestavljanja motivov, intarzije in pirografije. Prav pirografija, tehnika vžiganja v les, se mi zdi, je v tem letu napredovala in postala res prava umetnost. Kdor je bil vsaj malo pozoren, je lahko opazil tudi zanimive oznake ulic in hišnih števil, ki so jih izdelale pri-dne roke rezbarjev.

Nekaj kritike je bilo slišati le na račun strojnega in električnega orodja, žag, brusilnih strojev in stružnic, ki so sicer zanimivi, vendar to ni več tisto pravo rezbarstvo, kot ga pojmujejo trzinski rezbarji in ki daje izdelku pravo umetniško vrednost.

Zanimivo je bilo opazovati umetnike rezbarje pri izdelavi velikih skulptur v tekmovalni kategoriji z uporabo vseh vrst orodij. Prikazali so nam tudi precej načinov uporabe verižnih žag in zelo velikih dlet, ki jih mi v skupini malo uporabljamo, saj so naše skulpture navadno manjšega formata. Nekateri izdelki so bili obdelani do popolnega sijaja, tako da so delovali že nekoliko plastično, drugi spet pa so bili nekoliko bolj grobi in se je na njih videla sled dleta. Nekateri mojstri so razstavili skulpture, ki jih skorajda ni bilo treba obdelovati, saj jih je v grobem obdelala že narava. Marsikatera korenina iz potoka se da zanimivo uporabiti in obdelati.

V mestu premorejo tudi zelo dobro založeno trgovino z orodjem in pripomočki za rezbarsko delo in strokovno literaturo na to temo. Obisk v njej pa pomeni še dodatno spodbudo za delo in nove ideje, ki jih bomo skušali uresničiti jeseni.

Med ogledovanjem človek seveda postane lačen in žejen in prebivalci Sutria so lepo poskrbeli za naša utrujena, lačna in žejna telesa.

Prijetno utrujeni in polni vtisov smo se, mimo Tolmezza, Rateč in Kranja vračali domov. V Trzinu smo se zadovoljni razšli in verjamem, da je marsikdo že koval v svoji glavi načrt, ki ga bo začel uresničevati takoj prvi torek v oktobru, ko se spet začnejo naša druženja v osnovni šoli Trzin.

Frenk Ložar

Invalidi MDI Domžale

Poletje 2011 je muhasto, enkrat vroče, drugič hladno kot jeseni, a **invalidi MDI Domžale** smo kljub vremenu vedno v gibanju...

- 10. junija smo sprejeli pobratene invalide iz Izole. Pobratenje med Društvom invalidov Izola in MDI Domžale je že praznovalo srebro obletnico. Redno, vsako leto, se srečamo vsaj dvakrat. V prvi polovici leta pridejo Izoljani v Domžale, v drugi polovici pa Domžalčani v Izolo. Obe društvi se zelo potrudita, da je sprejem nekaj posebnega, nepozabnega. Letos so člani MDI Domžale sprejeli »pobratence« na sedežu društva. Po pogostitvi so jim razkazali lepote svojega kraja, obiskali so svet zdravilnih energij – Zdravilni gaj v Tunjicah pri Kamniku, ki je prvi center v Sloveniji, namenjen sprostitvi in vitalizaciji v naravnem okolju. Člani DI Izola so se okrepi-li z zemeljskimi in kozmičnimi energijami. Na trim stezi so telovadili po svojih sposobnostih in na 10-ih točkah, kjer so zdravilna sevanja močnejša, so si lajšali svoje tegobe. Spoznali so moč žive vode in gline. Svoje psihično in fizično stanje so lahko preverili s slikanjem s Kirlianovo kamero. Po lepem izletu so bili »pobratenci« vabljeni v Gostišče Kovač, kjer jih je čakalo kosilo, pijača, prijateljevanje in ples po taktih ansambla Litijski odmev. S pristrčnim pozdravom je predsednica MDI Domžale - ga. Vida Perne nagovorila prisotne, 55 članov iz Izole in 80 članov iz svojega društva. Pohvalne in zahvalne besede je izrekel tudi predsednik DI Izola g. Franc Poropat. Lepe in spodbudne misli pa je podala tudi predsednica Sežane, ga. Valerija Macarol, ki je sprejela vabilo MDI Domžale. Lahko si mislite, da se taka srečanja ne končajo hitro. Invalidi DI Izola so bili ob odhodu zares veseli in nasmejani.

- In potem izlet v Benetke 10. julija. Najprej ogled otoka, znane po izdelkih iz moranskega stekla. Oči so zažarele in se utapljale v lepoti barvnih odtenkov ročno izdelanih steklenih izdelkov: obeskov, figur, lestencev, vaz, raznoraznih podstavkov, luči in.. saj ne vem, kako se vse imenuje! »Lepo, čudovito!« smo bili vsi enakega mnenja: »To smo morali videti!«

Potem prevoz z ladjo do Benetk in ogled... Benetke, najbolj oblegano mesto svetovnih popotnikov, mesto zaljubljenecv, mesto čolnarjev, mesto, kjer je cesta kanal in prevozno sredstvo čoln. Obkroža ga kar 118 otočkov in preko 400 mostov

Rašiška dobiva pločnik

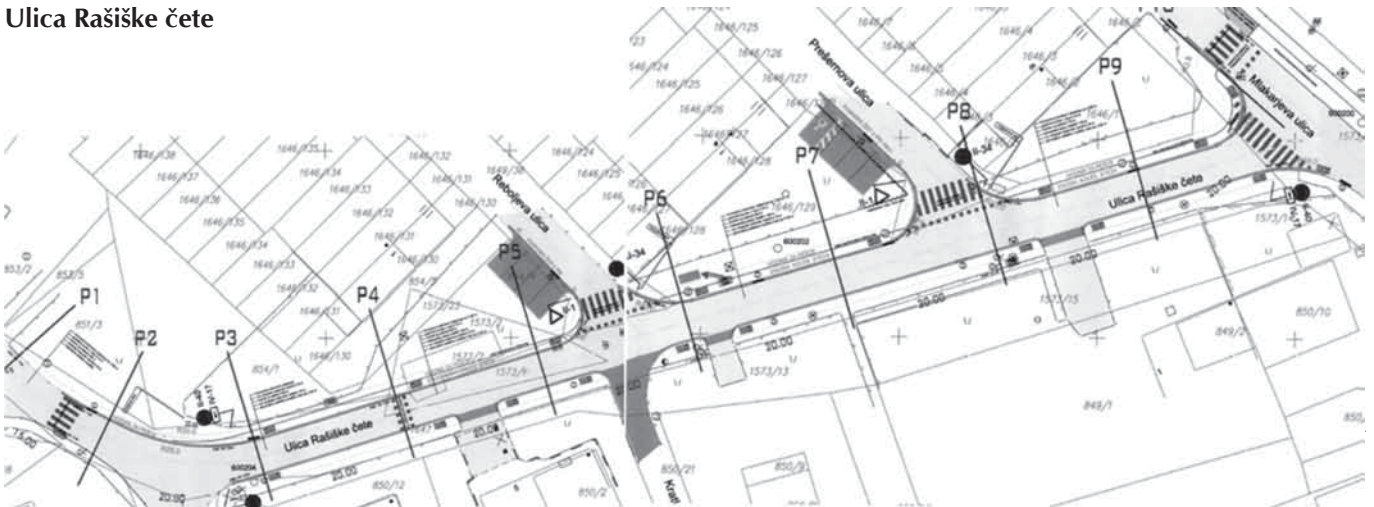

V avgustu se je odprlo veliko gradbišče na Ulici Rašiške ceste v naselju Mlake, kjer delajo hodnik za pešce, kolesarsko stezo in več parkirnih prostorov. Okoliški prebivalci se najbolj veselijo pločnika, saj cesta postaja vse bolj prometna, na njej pa pogosto zagospodarijo »dirkači«. Ulico radi uporabljajo tudi tisti, ki še zlasti v popoldanskem času obiskujejo bližnji športni park, med njimi pa je tudi veliko mamic z majhnimi otroki. Prav njim bo novi pločnik prinesel večjo varnost.

V času del je občasno moten promet, zato na Občini prosijo za razumevanje ter upoštevanje navodil izvajalcev del in uporabo obhodnih poti po naselju. Dela bodo predvidoma dokončali do oktobra.

MŠ

Ulica Rašiške čete

Posodobili so vodovod in druga omrežja

V poletnih mesecih je občina nadaljevala s posodabljanjem dela vodovodnega omrežja v Trzinu. V avgustu so tako na območju Ulice pod gozdom in Lobodove ulice zamenjali stare salonitne cevi vodovoda z novimi in tudi večjimi plastičnimi cevmi. Tudi ta predel Trzina je tako dobil bolj kakovostno vodo, hkrati pa so povečali zmogljivost vodovodnega omrežja, stabilizirali delovni tlak v omrežju in zmanjšali motnje pri oskrbi z vodo. Ob tem so

uredili tudi nove hišne priključke za vodovod, uredili pa so tudi druge komunalne vode, ki so speljani pod asfaltom ulice: od plina, elektrovođa, javne razsvetljave do vodov za elektronske komunikacije in tudi optične kable. Dela, ponekod še trajajo, bodo zaključili predvidoma do konca oktobra, odvisno od vremenskih razmer.

MŠ

Denarna pomoč ob rojstvu otroka in darilo Občine Trzin

Zaradi varstva osebnih podatkov, ki ga ureja Zakon o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 94/07), Občina ne sme več brez dovoljenja staršev pridobivati podatkov o tem, kdaj in v kateri družini se je rodil otrok, staršem novorojenca na dom pošiljati čestitk in obvestil o možnosti pridobitve pomoči ob rojstvu otroka.

Starše novorojencev, ki bi želeli dobiti darilo ali socialno pomoč ob rojstvu otroka, pozivamo, da z dopisom obvestijo Občino o rojstvu otroka in izbiri darila ter oddajo vlogo za enkratno denarno socialno pomoč ob rojstvu otroka.

Do enkratne denarne socialne pomoči ob rojstvu otroka je po sprejetih Spremembah in dopolnitvah Pravilnika o kriterijih za ugotavljanje upravičenosti do občinske socialne pomoči (Uradni vestnik Občine Trzin, št. 11/2003) upravičena družina, katere skupni dohodki, ki so osnova za izračun dohodnine, v preteklem letu ne presegajo 1.669,17 EUR bruto mesečno na družinskega člana.

Upravičenec je eden od staršev novorojenca, ki ima skupaj z novorojencem stalno prebivališče v Občini Trzin.

Višina enkratne denarne socialne pomoči ob rojstvu otroka znaša 208,65 EUR.

Rok za vložitev vloge je tri mesece od dne otrokovega rojstva.

Vlogo vložite na naslov Občina Trzin, Mengeška cesta 22, 1236 Trzin.

Starši novorojenih otrok lahko zaprosijo tudi za eno od naslednjih daril:

- enoletna naročnina na eno od izbranih revij: Mama; Moj malček ali
- eno od knjig: Moj prvi album, Naš dojenček; Otrokovo prvo leto; Otroci, otroci; Otroške bolezni; Mami, skuhaj to še enkrat; Alergije pri otrocih.

Knjige so na ogled na vložišču Občine Trzin. V primeru, da katera od revij oz. knjig pri ponudniku ni na voljo, Občina lahko staršem ponudi drugo revijo oz. knjigo.

Za dodatne informacije smo vam na voljo osebno v času uradnih ur ali na telefon: 01/564 45 44.

Občina Trzin

Tudi v Trzinu imamo »močne vode«

Slovenijo ogrožajo številne naravne nesreče, ki v nekaterih letih vzamejo tudi do petino BDP. Pomemben vzrok za vedno večjo škodo je mišljenje, da lahko s sodobnimi tehničnimi sredstvi obvladamo naravne procese. Kot so pokazale lanskoletne, sicer pravočasno napovedane poplave, tovrstni procesi hitro presežejo človeške zmožnosti. Da bi se lahko bolj učinkovito branili pred naravnimi nesrečami, jih je treba skrbno in temeljito preučevati ter o njih stalno ozaveščati in izobraževati pa tudi pripravljati predpise in prostorske načrte.

Že res, da poplave septembra 2010 v Trzinu niso pustile hujših sledov in povzročile morebitne večje škode. Pa vendarle so nam dale misliti, da nismo neranljivi, saj leži tudi del starega Trzina na obsežnejšem poplavnem območju. Predvsem pa moramo biti na poplave tudi ustrezno pripravljeni. Kot kaže, bodo v bodoče izjemni hidrološki pojavi, kot so bile septembrske poplave leta 2010, še bolj pogosti in siloviti. Prav zato želi Agencija za okolje Republike Slovenije (ARSO) s projektom »Moč voda« ohraniti kolektivni spomin in zavest o moči narave, v okviru katere je pomembno ozaveščanje ljudi na poplavnih območjih. Akcija poteka na bolj izpostavljenih in za javnost dobro vidnih mestih z nameščanjem posebnih opozorilnih tablic, ki označujejo rekordne vodostaje posameznih vodotokov.

In prav tako tablico bomo s krajšo slovesnostjo predali svojemu menu tudi v Trzinu pod Gregčevim mostom **v torek, 4. 10. 2011, ob 16. uri** v sklopu kasnejšega »svetovnega dne za zmanjševanje/blažitve posledic naravnih ujm«, ki ga obeležujemo vsako leto 8. 10. Vodostaj in pretok na Pšati beležijo šele od leta 1996 na postaji pri malnskem oz. jabeljskem mostu. Omenjena slovesnost pomeni enega od številnih dogodkov v okviru predstavitve projekta, ki jih agencija v letošnjem letu izvaja z najvišjimi predstavniki občin. Pot osveščanja so začeli v osrednji regiji, nadaljevali na Dolenjskem, obiskali Gorenjsko, Primorsko in Savinjsko-Štajersko. Tokrat pa še domžalsko kamniško območje, ki je bilo zelo prizadeto ob stoletnih poplavah leta 1990. Prvič so tovrstne opozorilne table nameščali v letu 2005, a le na hidrološke postaje. Takšno lahko najdete tudi pod Malnovim mostom na desnem bregu Pšate, na njej pa je zapisan septembrski datum leta 2007, ko sta bila izmerjena največja višina in pretok. Pri Gregčevem teh meritev nimamo, smo pa fotografsko zabeležili najvišji vodostaj ob lanskoletnih poplavah. V prihodnje bomo morda lahko tudi preračunali nivo vodostaja iz septembra 2007 na tem mestu, vendar pa je postopek za to nekoliko daljši in bolj zapleten, vključno z izmero prereza rečnega korita. Tudi tokrat gre za razširitev

»Narod naš dokaze hrani« – takole smo ujeli najvišji vodostaj lanskega septembra. (Foto: Miha Pavšek)

akcije in s tem za povečanje zavedanja o nevarnostih, ki jih vode povzročijo v vsakem letnem času. Prav poplave nas namreč opominjo na ranljivost družbe, zlasti v krajih, kjer je škoda ob teh pojavih lahko tudi zelo velika. Podatki opozorilnih poplavnih kart, s katerimi razpolagamo, so dobri, vendar je potrebno preudarno prostorsko načrtovanje, da bi se zmanjšala škoda, predvsem pa omejiti in mestoma tudi prepovedati gradnjo na poplavnih območjih.

Najboljša preventiva na področjih, kjer so povodnji bolj verjetne, je soočanje ljudi z okoljem, v katerem živijo, in sprejetje značilnosti narave z vsemi posledicami, ki jih ta prinaša. Verjamemo, da se bo tovrstno razmišljanje prijelo tudi v Trzinu, zato vas vljudno vabimo, da se nam v začetku oktobra pridružite na prireditvi pri Gregčevem mostu. V eni od naslednjih številkk Odeva pa se bomo seznanili tudi z muhavostjo naše Pšate, pa čeprav je ta deloma »ukročena« že več kot šest desetletij. A ne povsod in za vedno! Živeti moramo z naravo in ne proti njej, torej v skladu s stvarnimi možnostmi, s konkretnim življenjem in ne le z njegovo zunanjo primitivno podobo oziroma kratkoročno razsežnostjo pridobitništva. Povodenj, ki smo ji bili priča lanskega septembra, je le ena od prilagoditev pokrajine spremenljivim naravnim procesom. Le kdaj ji bo sledil tudi človek?

Miha Pavšek

Športno društvo Trzin vabi občanke in občane na redno tedensko vadbo.

Z oktobrom se v prostorih OŠ Trzin začnejo naslednje dejavnosti:

Telovadba za ženske:

ponedeljek ob 20.00 v mali telovadnici in **sreda** ob 19.00 v veliki telovadnici

(INFO: Lilijana Smrekar, lilijana.smrekar@gmail.com)

Aeromix* aerobika:

torek in četrtek ob 19.30 v mali telovadnici

(INFO: Asja Pevc, asjapevc@yahoo.com)

Boks:

petek ob 20.00 v mali telovadnici

(INFO: prvi petek v oktobru ob 20.00 na prvem treningu)

Hkrati vabimo vse občanke in občane, da pridete v soboto, 24.9.2011, med 9.00 in 21.00 v športni park Trzin Mlake spodbujat trzinske košarkaše na KOŠARKARSKEM MARATONU „ZELE“

2011. Gre za memorial – 12-urno košarkarsko tekmo v spomin prijateljema Zevnik Tadeju („ZeZe“) in Kristjanu Miklavčiču („Jano“). Za ekipo „ZeZe“ igrajo igralci Trzina, za ekipo „Jano“ pa igralci iz Domžal. Poleg športnega vzdušja bo na prireditvi poskrbljeno tudi za hrano in pijačo.

Nejc Florjanc
ŠD Trzin

*Aeromix aerobika je vadba, ki je sestavljena iz aerobne vadbe in TNZ (trebuh + noge + zadnjica) vadbe. V prvem delu nam glasba narekuje ritem in tempo ter s tem intenzivnost vadbe, s katero krepimo mišice, srčno-žilne funkcije, dihalni sistem, med vadbo se kot glavni vir energije porabljajo maščobe, ki so nakopičene v podkožnem tkivu, torej lahko tudi učinkovito hujšamo. V drugem delu pa nadaljujemo z TNZ vadbo, ki je namenjena krepitvi in oblikovanju mišic trupa, nog in zadnjice.

Turistično društvo Kanja Trzin obvešča in vabi svoje članice na ure VEZENJA V RIŠELJE TEHNIKI

Tečaj bo potekal v Centru Ivana Hribarja, Lj. cesta 12 f v Trzinu

vsak ponedeljek od 16.30. ure do 18.30. ure,

kjer dobite tudi vse informacije osebno ali po telefonu (564-47-30).

**PRIČETEK DELAVNICE BO V PONEDELJEK,
3. OKTOBRA, OB 16.30.**

Nagradna uganka

V poletni številki Odseva smo vam zastavili nagradno vprašanje, »kaj je zamenjalo bale na sliki«. Žal sta v uredništvo prišla le dva pravilna odgovora, zato uredništvo pri žrebanju ni imelo dosti dela.

Pravilen odgovor se seveda glasi, da so bale zamenjali bloki na Ljubljanski cesti oz. Center Ivana Hribarja.

1. nagrado (knjiga Oj, ta slamniki - Stane Stražar, 1994) dobi Andrej Nograšek

2. nagrado (knjiga Preizkušnje - Miro Štebe, 2005) dobi Martin Šlebir
Nagrajencema čestitamo. Nagrado lahko prevzameta v vložišču Občine Trzin.

Domžalska dekleta v pripravi za novo sezono še bolj ambiciozno

ŽKK DOMŽALE

Ženski košarkarski klub Domžale, p.p. 147

www.zkklub-domzale.si, e-mail: info@zkklub-domzale.si

Potem ko smo preteklo sezono zaključili z odličnimi rezultati v mlajših kategorijah (četrto mesto kadetinj v državi in uvrstitev - brez poraza v ligo za prvaka starejših pionirk), smo v priprave za novo sezono vstopili še bolj zavzeto.

Med počitnicami, ki so bile za nas zelo aktivne, smo v klubu sprejeli nov štiriletni razvojni program dela in še okrepili trenersko ekipo. Drago Klemenčič je prevzel vodenje mladinskega pogona, v klub pa smo uspeli pritegniti Vlado Velikonjo, ki prevzema vodenje članske in mladinske ekipe. Na ta način želimo v vseh starostnih kategorijah zagotoviti vrhunsko delo, in prepričani smo, da bodo temu sledili tudi rezultati.

S treningi za novo sezono smo začeli že 15. avgusta, letos pa smo ponovno organizirali priprave vseh mlajši selekcij v Postojni. Kako je bilo, najbolje opiše prispevek igralk samih:

»Od 22. do 26. avgusta so v Postojni potekale priprave ŽKK Domžale. Nastanjeni smo bili v dijaškem domu srednje gozdarske in lesarske šole, lahko pa mu tudi rečemo hostel Proteus. Poleg nas so v domu bivali še košarkaši dveh slovenskih klubov, s katerimi smo odigrali prijateljske tekme. Priprav so se udeležile mlajše in starejše pionirke, kadetinke in mladinke. Ob vodenju odličnih trenerjev, Barbare Poljanšek, Špele Lesjak in Draga Klemenčiča, smo pridno

nabirale kondicijo, se izpopolnjevale v tehniki in se pripravljale na novo uspešno sezono. Teden je minil v znamenju treningov, hrane, spanja in zabave, kakšno pa so nam zagodle tudi poškodbe. Večere smo si popestrili na različne načine. Ogledali smo si ekstravagantno modno revijo oblikovalcev iz Postojne, na malih zaslonih pa smo spremljali tekmo slovenske moške članske reprezentance proti Litvi. Priprave smo zaključili z igranimi, ki jih je pripravil naš trenerski štab. Upamo, da bo naše trdo delo poplačano v naslednji sezoni.«

Kljub vsesplošni krizi, še posebej v ženskem športu, smo v zadnjih dveh letih uspeli s potrpežljivim, gospodarnim in zavzetim delom dokazati sebi in okolici, da smo urejen klub s tradicijo (v takšni obliki delujemo že od leta 1993). S šestimi selekcijami (od 10 let do članske kategorije) dosegamo dobre rezultate, še posebej v mlajših kategorijah, kar nas uvršča na 5. mesto v državnem točkovanju za pokal mladih.

Delamo za razvoj ženske košarke v Domžalah in okolici (naš klub z delom na šolah v klub vključuje dekleta iz Domžal, Trzina, Mengša, Radomelj, Kamnika, Vodica in Ihanca.) in razumemo, da je naše poslanstvo poleg doseganja kakovostnih rezultatov tudi vzgoja deklet v kakovosten način življenja.

Seveda brez pomoči staršev ne bi bilo takega napredka, zato se jim še posebej zahvaljujemo za vsestransko pomoč in sodelovanje. Kot vedno pa bo največji izziv tudi v prihodnje k sodelovanju pritegniti tudi gospodarstvo iz okolice, ki bi nam s svojimi sredstvi pomagalo k še boljšim rezultatom.

Na koncu pa še vabilo v Osnovno šolo Venclja Perka na košarkarske tekme, ki se začnejo že septembra.

ŽKK Domžale
www.zkklub-domzale.si

Babja vremena ali ko nam vlada le še vreme

Trzinska žitna polja pred žetvijo, ko še nismo slutili, kakšna suša nas čaka konec poletja. (Foto: Miha Pavšek)

September je tu, a zadnje tedne so se kar vrstili zaporedni vroči vikendi s temperaturami zraka, ki so presegle 30 stopinj Celzija! Če je bilo vse poletje politično vroče, pa se je vremenska vročina izkazala predvsem na koncu poletja. Kot kaže, bo tudi jeseni »vroče«, zato ni prav nobene potrebe, da nam jo poleg parlamentarnih in vladnih »vremenoznalcev«, ki naj bi nas vodili v svetlo prihodnost (vse bolj se zdi, da nas vlečejo za nos, kot pa vodijo), še dodatno kuri za ta čas pretoplo vreme. Saj nimamo nič proti babjemu poletju, ki smo ga deležni tudi letošnji september. A po 23 vročih dneh, od tega jih je bilo več kot polovica (13) v avgustu, ki smo jih bili deležni to poletje (pomnite, leta 2003 jih je bilo prek 50, samo avgusta pa kar 23!) je vendarle napočil čas za temperaturno zmernost. Kot že enaindvajsetkrat zapored doslej je bilo tudi letošnje meteorološko poletje temperaturno nad dolgoletnim klimatološkim povprečjem 1961–90. Četudi bi ga primerjali z zadnjim primerljivim tridesetletnim nizom (1981–2010) in bi se nekaj poletij celo izmuznilo oznaki »pretoplo«, pa je vendarle na dlani, da se naš modri planet pridno segreva.

In to poletje smo ga pridno segrevali tudi Trzinci. Z aferami in afericami, nekatere so polnile celo časopisne stolpce, druge pa so šle bolj od ust do ust. Nekaj je bilo tudi hude (sosedske) jeze, a jo je še pred izbruhom najhujšega odnesla Pšata. Ob koncu poletja in na začetku jeseni se je zdelo, da bo odneslo tudi njo oziroma bo presahnila (pri nas namreč ni »ižanskih« lukenj, prek katerih izginja bližnja, a kraška lška). Že res, da nam njen pretok v veliki meri krojijo pri »severnih« (mengoških) sosedih, pa vendarle teče prav zato prek Trzina pridno in ubogljivo. Sicer pa je bolje, da jo priteče malo manj kot pa preveč, ker sicer trepetamo pred poplavami kot lanskega kimavca; pa več o tem na drugem mestu. Ko se je zdelo, da se je poletna vročina, ob kateri je marsikateri Trzinec začel razmišljati o bolj izolirani hiši in trajnostni izrabi obnovljivih virov energije, zajedla tudi med nas, so le oživila trzinska delovišča. Ponovno spet tisto pri vrtcu – menda je njegova zgodba vredna ekranizacije – potem pa še na bližnji Ulici Rašiške čete, kjer se nam obetajo pločniki. Med nami so spet šolarji, pa njihovi (in včasih tudi naši ...) učitelji in redarji. Skratka, spet je vse po starem in nam ni prav nič dolgčas. Vse kaže, da postajajo tudi hitri prehodi med hladnim in vročim vremenom ter obratno vse pogostejši, vsekakor pa lahko podobno pričakujemo tudi v prihodnje.

Vsako leto ob tem času se oziramo v nebo (še prej v vremenske karte ...) in se sprašujemo, ali bomo to jesen deležni babjega ali indijanskega poletja. Saj veste, to je tisto vreme, ki prinese na ustnice nasmešek tudi najbolj trdovratnim vremenskim nejevernikom. Za marsikoga so to najlepši dnevi v vsem letu. Če za dobro počutje naklonjenemu vremenu prištevamo še vse naravne pridelke ter poljščine, sadje in vrtnine, res ni razloga za nezadovoljstvo ali

slabo počutje. V meteorološkem terminološkem slovarju najdemo za besedno zvezo »babje poletje« razlago, da gre za daljše obdobje lepega in toplega vremena v jeseni. Zakaj ravno pridevnik babje (na nemškem govornem območju pravijo celo »starobabje«) na tem mestu ni pojasnjeno. Po vsej verjetnosti zato, ker gre za nepravo, nenormalno, lahko bi mu rekli tudi nekakšno »pseudopoletje«. Zanj je značilno umirjeno, zrelo in lepo vreme s hladnimi, za krajši čas meglenimi jutri in na poletje spominjajočimi najvišjimi dnevnimi temperaturami zraka. Pred nastopom babjega poletja pa mora biti za nami že vsaj eno krajše ali daljše obdobje hladnega vremena. V Angliji in nekaterih sredozemskih državah mu pravijo tudi Martinovo poletje, saj pogosto sovпада s čaščenjem svetega Martina, ki sicer goduje 11. novembra in je pri nas precej bolj povezan z vinom kot pa vremenom. Zanimivo je, da v slovanskem okolju ta besedna zveza ne označuje umerjenosti, temveč nasprotno – razcvet, ko se pojavi občutek mladosti že v zrelih letih. Ali poletno vreme v času, ko smo ga že tako rekoč odpisali.

Onstran velike luže pa govorijo v zvezi s tem tudi o indijanskem poletju. To oznako smo Slovenci morda kar prehitro zagrabili in jo sprejeli za svojo, vsaj če sodimo po TV nastopih uradnih napovedovalcev vremena. Eden od ameriških pisateljev iz začetka 19. stoletja je zelo slikovito označil tovrstno vreme: »Zrak je popolnoma miren in vse je tiho, kot bi se Narava, po njenih naporih prek poletja, pripravljala na počitek.« Tudi izvor besedne zveze indijansko poletje ni povsem dobro pojasnjen. Ena od razlag pravi, da naj bi prvotni Indijanci na jugozahodu današnjih ZDA prepoznali tak vremenski vzorec kot nekakšno božjo milost. Tako vsaj so opisali tovrstno vreme prvim evropskim priseljencem. Druga razlaga govori o tem, da naj bi bila za zgodnje jesenske meglice kriva indijanska plemena srednjega zahoda, ki so zaradi pašništva požigala obsežna območja prerij. Zanimiva pa je tudi zadnja, tretja različica razlage. Nekdaj je veljalo, da so lahko trgovske ladje, ki plujejo prek Indijskega oceana, v času ugodnih vremenskih razmer naložene bolj kot ponavadi oziroma imajo pod palubo dodaten tovor. V ta namen so imele nekatere ladje na trupu ali pod premcem oznako I.S. (angleško Indian Summer), s katero je bila označena globina največjega dovoljenega ugreza v času za plovbo najbolj ugodnega vremena. Kako bi lahko to povezali z jesenskim časom na drugi strani zemeljske poloble je seveda drugo vprašanje. Ostaja pa dejstvo o tej dvobesedni zvezi, ki sovпада z že omenjenim vremenskim vzorcem. Zadnja od razlag za babje poletje pa prihaja iz Dalmacije. Tamkajšnje starejše ženske, ki so prek poletja pogosto čuvale svoje vnuke, so prišle – seveda v svojih tradicionalnih, črnih oblekah – iz sence oziroma hiš na plano šele od septembra dalje, ko sonce in z njim vročina že nekoliko popustita. In seveda opravljale vse, kar se je zgodilo prek poletja oziroma od tam dalje, kjer so ostale konec pomladi.

A vrnimo se k letošnjemu meteorološkemu poletju, natančneje mesecem od junija do avgusta, ki je bilo opazno toplejše, kot smo vajeni. Natančneje smo imeli, skupaj z letoma 1994 in 1998, drugo najtoplejše poletje v zadnjem stoletju in pol! Največji odklon so zabeležili v visokogorju, na Goriškem, ob Obali, na Koroškem, v večjem delu Štajerske ter na severu Prekmurja. Tu je odklon presegel 2 stopinji Celzija, drugod pa je bil manjši. Posledično nas je tudi sonce razvajalo bolj kot običajno, povprečja niso dosegli le v severozahodnem vzpetem »vogalu« države. Zato pa so tam nekoliko preseglili dolgoletno padavinsko povprečje, a kaj, ko je bila večina padavin le v prvih dveh mesecih, avgusta pa v glavnem le vzročne. Skupaj z nad dolgoletnim povprečjem opazno višjo (odklon je presegel 3 stopinje Celzija!) avgustovsko temperaturo zraka skoraj po vsej Sloveniji je privedlo do suše, ki jo v septembrskih dneh marsikje že počutimo občutimo. Zlasti na jugozahodu in jugu države, pa tudi ponekod drugod, je letošnja vodna bilanca izjemno negativna. Kar zadeva poletno vreme in ljudi pa bi lahko tudi za naše kraje rekli slab začetek, dober konec. Junija smo imeli kar 17 dni s padavinami, prvih devet dni kar zaporedoma. Nato se je vre-

me le umirilo in dobili smo kolikor toliko znosen preostanek meseca, z dvema vročima dnevoma. Julijsko vreme je bilo »polovično« – prva polovica bolj kot ne sončna, druga pa s plohami in nevihtami ter nekaj hladnimi dnevi. Zadnja dva tedna sta tako precej pokvarila vtis lepega poletja, čeprav je bil mesec povsem v okviru dolgoletnih povprečij in ponekod tudi toplejši od povprečja. Potem pa je prišel še nič kaj običajen avgust, ki se je sicer začel povsem povprečno, drugi dve dekadi pa sta nam jo podkurili. Ta mesec je padla le tretjina padavin, ki smo jih bili deležni prva dva meseca.

Letos je bilo sladko celo trzinsko grozdje (nagradno vprašanje – kje v Trzinu je največja brajda?), tistega, pravega, pa so morali pobirati nekaj tednov prej, da ne bo preveč alkohola. Marsikje na travnikih smo lahko opazili številne razpoke, široke tudi za dlan in več. Očitno je prišla letos z babjim poletjem tudi babja suša. To bomo že še nekako ugnali, huje se bo »znebiti« tistih, ki tekmujejo v menjavi stolčkov. Riti je namreč vse več, stolov pa vse manj, podobno kot pri družabni igri, pri kateri ustavimo glasbo in se moramo vsi uvesti na prazne stole (te izločamo posamič ob vsakem »izpadu«). Izpade tisti, ki ostane brez stola, a to je igra, ki se jo gredo zadnje čase naši »vremeno znalci in kapitalci« zares. Le kolikokrat se bo moralo

proti večeru postopoma še stemniti vse do nižin, da bodo spoznali, kako škodljiva je njihova igra? Pa kaj bi to, mi še naprej čakamo na svetla vremena, ali ne?

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

POSTAJA	Padavine poleti 2011 (mm)	Junij (mm)	Julij (mm)	Avgust (mm)
Grosuplje	330	167	143	20
Domžale	340	147	143	50
Ljubljana Bežigrad	344	145	157	42
Trzin	345	150	156	39
Letališče Brnik	371	127	148	96

Preglednica: Mesečna količina padavin poleti (junij–avgust) 2011 na izbranih merilnih postajah (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko).

Pomembno obvestilo glede državnih štipendij

Za kandidate, ki so v preteklem šolskem oz. študijskem letu (2010/2011) že prejeli državno štipendijo oz. jim je štipendijsko razmerje mirovalo, je bil rok za oddajo vloge za nadaljnje prejemanje štipendije **7. SEPTEMBER 2011 ZA DIJAKE, za študente pa je še čas do 7. OKTOBRA 2011.**

Za kandidate, ki **PRVIČ** uveljavljajo pravico do državne štipendije, ROK NI OMEJEN, tem kandidatom priporočamo, da vlogo oddajo v mesecu septembru (dijaki) in v mesecu oktobru (študenti). Vlogo na CSD Domžale lahko oddate osebno ali po pošti.

Kandidati uveljavljajo državno štipendijo na obrazcu »Vloga za uveljavitev pravice do državne štipendije«. Z omenjeno vlogo uveljavljajo nadaljnje prejemanje državne štipendije tudi študenti, ki so v preteklem šolskem oz. študijskem letu (2010/2011) že prejeli državno štipendijo ali pa jim je štipendijsko razmerje mirovalo. Vlogo lahko dobite na spletnih straneh MDDSZ, CSD

Domžale <http://www.csd-domzale.com/> ali kupite v knjigarnah.

Kandidati morate k vlogi priložiti:

- potrdilo o vpisu v izobraževalni program,
- potrdilo o vpisu v izobraževalni program za druge družinske člane, ki imajo status dijaka, udeleženca izobraževanja odraslih ali študenta,
- dokazilo o šolskem uspehu (spričevalo) oz. študijskem uspehu (potrdilo o opravljenih izpiti),
- dokazilo o akreditiranosti izobraževalne ustanove in javne veljavnosti izobraževalnega programa (samo v primeru izobraževanja v tujini),
- obrazec Podatki za akreditacijo programa

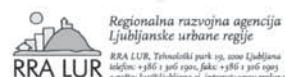
direktor CSD Domžale
Rebolj Peter

Nove kadrovske štipendije in zaposlitev po zaključku šolanja v ljubljanski urbani regiji

Na podlagi potreb, ki so jih podali delodajalci v Ljubljanski regiji do konca meseca junija 2011, je **Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije (RRA LUR)** 9. septembra 2011 objavila JAVNI RAZPIS ŠTIPENDIJ ENOTNIH REGIJSKIH ŠTIPENDIJSKIH SHEM (RŠS LJUBLJANSKE URBANE REGIJE) ZA ŠOLSKO/ŠTUDIJSKO LETO 2011/2012.

K oddaji vlog so vabljeni dijaki in študenti, ki ne prejema drugih štipendij, niso zaposleni in niso vpisani v evidenco brezposelnih oseb. V okviru Regijske štipendijske sheme se podeljujejo kadrovske štipendije, ki so sofinancirane s strani delodajalcev s sedežem v eni izmed 26 občin Osrednjeslovenske regije. V letošnjem letu **33 delodajalcev** ponuja priložnost za več kot **70 štipendij v različnih izobraževalnih programih**. Seznam aktualnih razpisanih štipendij je objavljen na spletni strani RRA LUR (www.rralur.si), kjer je dostopen tudi obrazec vloge za prijavo.

Osnovna višina štipendije znaša 112 EUR za dijake, 209 EUR za dodiplomske in 254 EUR za podiplomske študente. Štipendistom pripada k osnovni štipendiji tudi dodatek za uspeh in strošek prevoza ali bivanja. Povprečna štipendija v letu 2010/11 je znašala 280

EUR, višina najvišje podeljene štipendije za dijake je bila 250 EUR, za študente pa 420 EUR.

Štipendist je s pogodbo zavezan dokončati izobraževalni program, za katerega bo dobil štipendijo, in se zaposliti pri delodajalcu za obdobje prejemanja štipendije.

Prijave z dokazili morajo kandidati poslati na naslov: **RRA LUR, Tehnološki park 19, 1000 Ljubljana. Rok za oddajo vlog je 10. oktober 2011.**

Dodatna pojasnila glede razpisa štipendij RŠS nudita: mag. Liljana Drevenšek, Matija Ukmar tel: (01) 306 19 04 / (01) 306 19 05 E-pošta: liljana.drevensek@ljubljan.si, matija.ukmar@ljubljan.si

Projekt Regijska štipendijska shema delno financira Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada in se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov za obdobje 2007 – 2013, 1. razvojne prioritete: »Spodbujanje podjetništva in prilagodljivosti«; prednostne usmeritve »Štipendijske sheme«.

RRA LUR, mag. Liljana Drevenšek

Napovednik TD Kanja Trzin

Trzinci tudi na Mihaelovem sejmu v Mengšu

Na 19. Mihaelovem sejmu v Mengšu, ki bo 24. in 25. 9. v športnem parku Mengeš, bo Trzin spet predstavljalo TD Kanja. Našo občino bodo člani društva zastopali z različnimi publikacijami in dobrotami trzinskih gospodinj, že po tradiciji pa se bodo med mojstri domače in umetnostne obrti predstavili tudi rezbarji in vezilje, v nedeljo, 25.9., ob 15. uri pa bodo nastopili tudi člani folklorne skupine Trzinka.

Srečanje s trzinskimi rojaki

V soboto, 1. oktobra 2011, bo TD Kanja Trzin ob sodelovanju Občine Trzin pripravilo srečanje s trzinskimi rojaki.

Program:

- 10.30 sprejem in dobrodošlica pred Centrom Ivana Hribarja, Ljubljanska cesta 12/f,

- ogled razstave v avli CIH in kolaža s posnetki Trzina v dvorani M. Ručigaj
- 12.30 turistični ogled Trzina
- od 14.30 dalje druženje v gostilni Pr Narobetu

Na srečanje so vabljeni naši rojaki, sorodniki, člani Turističnega društva Kanja Trzin, občanke in občani.

Začetek delavnic TD Kanja Trzin:

1. Delavnica ročnega vezenja vsak ponedeljek od 16.30 do 18.30, začetek 3. 10. 2011 v društvenih prostorih – CIH
2. Rezbarska delavnica vsak torek od 17. do 18.30 v teh. učilnici OŠ Trzin, začetek 4. 10. 2011
3. Vaje folklorne skupine vsak četrtek ob 20.30. dalje v mali telovadnici OŠ, začetek 22. 9. 2011
4. Telovadba za razgibavanje vsak petek od 19. do 20.00 v mali telovadnici OŠ, začetek 7. 10. 2011.

Janezu Žnidarju – Bohinjcu v spomin!

Precej se nas še spominja, kako se je Janez, ko je pred desetletji s svojo družino prišel v Trzin, hitro vključil v družabno življenje našega kraja, še zlasti športnega društva. Že takoj je začel spodbujati idejo, da bi tudi v Trzinu ustanovili planinsko društvo. Gore je nosil v svojem srcu, saj je bil rojen med njimi in so bili že njegovi prvi koraki usmerjeni proti prelepim bohinjskim planinam, kjer je imela njegova družina svojo živino. Vpjal je lepoto gorskega sveta in zanjo želel navdušiti še druge. Z izkušnjami, ki jih je imel, je bil zelo dobrodošel med ustanovitelji Planinskega društva Onger Trzin.

Prav on je, kot delovni predsednik na ustanovnem zboru društva, slavnostno oznanil: »Planinke in planinci – udeleženci ustanovnega občnega zbora v Trzinu, 10. februarja 1983 soglasno sprejemamo sklep, da ustanovimo

samostojno planinsko društvo, ki naj nosi ime PD Onger Trzin!«.

Bil je med izbranimi podpisniki ustanovne listine društva, že takoj pa je dobil tudi odgovorne funkcije v novem društvu. Kolikokrat je v tistih začetnih časih s svojo voljo, znano bohinjsko trmo, predvsem pa s svojim znanjem in zanosom pomagal reševati začetne težave. Njegov iskriivi smeh in pretehtane besede so rešile marsikak zaplet. Še zlasti rad pa je svoje izkušnje prenašal na mlade rodove, zato je takoj pomagal pri pripravi mladinskih planinskih taborov. Prav zaradi Janeza smo prvi samostojni tabor pripravili v njegovem Bohinju. Janez je bil tehnični vodja tabora, tako kot tudi vrsto naslednjih, in njegove izkušnje ter poznavanje bohinjskih gora so nam še kako pomagale, da smo uspešno speljali tisti tabor, si pridobili izkušenj in organizirali še več drugih uspešnih taborjenj.

Janez pa je pomembno vlogo igral tudi kot gospodar društva. Zavzeto se je boril za ureditev prostorov društva, kar je bilo v tistih časih, ko je bil Trzin še krajevna skupnost s skromnim proračunom, kar zahtevna naloga. Ko smo dobili hišico, v kateri še zdaj domuje društvo, pa je Janez s svojimi izkušnjami mizarskega mojstra, ki je obvladal tudi načrtovanje in opremljanje prostorov, izdelal lično opremo za spominsko muzejsko zbirko o prof. Tinetu Orlu, ki je še vedno edina muzejska zbirka v Trzinu.

Zaradi pripravljenosti za delo, izkušenj in preudarnega razmišljanja smo Janeza izbrali tudi za predsednika društva. Pod njegovim vodstvom je društvo speljalo več uspešnih akcij, vendar je Janez po izteku mandata predsednikovanje raje predal drugim. Dejal je, da ne želi riniti v ospredje, da raje kaj naredi. Vseeno smo Janeza cenili in imeli radi kot človeka, kot moža, ki mu ni bilo težko poprijeti za delo in se tudi žrtvovati za društvo in tudi druge Trzince, zato smo na enem od občnih zborov društva sprejeli sklep, da ga imenujemo za prvega in do zdaj edinega častnega predsednika PD Onger Trzin. Janez je za svoje delo prejel še več drugih vidnih priznanj, med drugim vrsto priznanj Planinske zveze Slovenije, bil je eden od redkih izbranih prejemnikov najvišjega priznanja PD Onger Trzin – Častne plakete Tineta Orla, leta 2010 pa je prejel tudi bronasto plaketo Občine Trzin za zasluge pri delu planinskega društva ter njegovo delo z mladimi planinci.

Janez, hvaležni smo ti za skupne trenutke, ki so nam obogatili življenje. Veselo se spominjamo tvojega igranja harmonike na društvenih izletih, trzinskih prireditvah ... Velikokrat si nam polepšal vsakdan, in v društvenih kronikah pa tudi v spominu vseh nas Trzincev bo tvoje ime še dolgo zapisano s svetlimi črkami.

Planinsko društvo Onger Trzin

ZAHVALA

*Glej, zemlja si je vzela, kar je njeno.
A kar ni njeno, nam ne more vzeti.
In to, kar je neskončno dragoceno,
je večno in nikdar ne more umreti.*

S. Makarovič

V večernih urah, 5. septembra, nas je zapustil Janez Žnidar. Radi bi se zahvalili vsem za iskreno sožalje in podporo, še posebej Planinskemu društvu Onger, županu, prijateljem, sosedom, gasilskemu društvu Trzin in Emilu Pevcu za tankočuten govor ob slovesu.

Družina Žnidar

V SPOMIN

*V samoti čarni dih spominov zadržti
in nežno te prenese v dni nekdanje,
in spet si z njimi, ki so pred teboj odšli
in ki se vračajo v tvoje sanje.*

(A.Aškerc)

V mesecu septembru mineva deset let, odkar je od nas za vedno odšel naš dragi PERO MIOČ.
Hvala vsem, ki se ga spominjate.

Družini Mioč in Spalevič

- računovodske storitve
- svetovanje za družbe, podjetnike in društva

Računovodski servis
Joni Krajnc d.o.o.
 Mlakarjeva 63, Trzin
 Tel: 564 43 24
 Fax: 564 43 25
 GSM: 041 780 879
 E: joni.krajnc@siol.net

TU JE LAHKO VAŠ OGLAS

ROJSTNODNEVNE ZABAVE NA PROSTEM!

- Rojstnodnevna pustolovščina v Kavarni Veronika Kamnik
- Rojstnodnevne vragolije pri Bernardiju, Vir pri Domžalah
- Rojstnodnevni direndaj s prijatelji v Harmoniji Mengeš

[info: 031 267 333]
www.zabavenaprostem.si

☼ **grafex** agencija | tiskarna

POSLOVNA DARILA 2011/2012

namizni in stenski koledarji | rokovniki | voščilnice | darilne vrečke | ostala poslovna in promocijska darila

OSKRBOVANA STANOVANJA V KAMNIKU

Želimo vam zagotoviti varno in mirno starost.

Tip stanovanja	Površine stanovanja
Garsonjera	od 29,92 m ² + parkirno mesto
Enosobno	od 42 m ² + parkirno mesto
Enoinpolsobno	od 48 m ² + parkirno mesto
Dvosobno	od 55 m ² + parkirno mesto

PRVA FAZA VSELJIVA TAKOJ **Zagotavljamo konkurenčne cene!**

- Stanovanja so skrbno načrtovana in prilagojena starejši populaciji.
- Dodatno udobje prispeva tudi 24-urna nujna pomoč prek klicnega centra pa tudi socialna in zdravstvena oskrba.
- Vsako stanovanje ima balkon ali atrij in parkirno mesto v podzemni garaži.
- Lokacija je umaknjena iz mestnega vrveža v naravo, a je hkrati le 5 minut hoje do centra Kamnika.
- Parkirno mesto 10.000 EUR z DDV
- Lokacija je v neposredni bližini doma starejših občanov Kamnik
- Vsako stanovanje z nakupom preide v 100% last kupca, ki lahko stanovanje proda, zapusti ali podari prosto komurkoli, oziroma ob smrti preide v last dedičev.

DOLENJGRAD
 Gradbeno podjetje d. o. o.
 Pod Hruševco 30, 1360 Vrhnika
 Tel.: 01 750 72 00
 Fax: 01 750 72 10
 E-pošta: tajništvo@dolenjgrad.si
www.dolenjgrad.si

digitalni tisk

ugodnejši, hitrejši, manjše naklade

prospekti in katalogi knjige in brošure
vizitke in vabila dopisi in letaki
zloženske in plakati glasila in časopisi
nalepke koledarji

PREDNOSTI DIGITALNEGA TISKA:

- tisk le trenutno potrebne količine
- cenovno ugodnejši za manjše naklade
- omogoča tisk spremenljivih podatkov
- kratek dobavni rok
- presonalizacija vaše reklame z bazo podatkov
- mat, sijaj, brezlesni, eco, samolepilni papir,...